

По пътя към Светлината

“Учител в света може да бъде само Бог. ...Всеки, който е натоварен с мисията да изяви на хората Истината, не говори от свое име. Той говори от името на Единия Учител.”

Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно)

Константин Златев

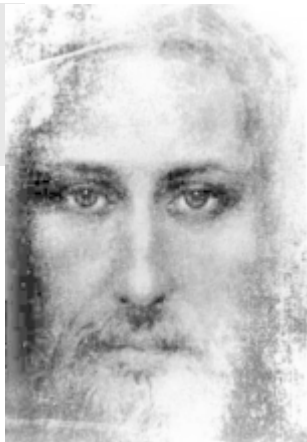
Много пъти съм се питал: как така се раждат миговете, които променят живота ни завинаги? Коя неведома Сила ги изпраща на пътя ни, и то тъй, че да не можем да ги подминем? И как става така, че изведнъж проглеждаме с изненадваща, пределна яснота за Истината – за света и за нашето място в него?

Най-лесно е да си отговорим: “Такава е била Божията воля. Било е писано да се случи и се е случило.”

Да, така е. Но това е само картината на повърхността, гледната точка към върха на пирамидата. А от него до нашата земна реалност има твърде много равнища на проявление. Те съдържат висшето ни духовно “Аз”, проекциите му в космическите сфери на Битието, лъчите, свързващи световите на Единната Реалност. Там някъде, твърде високо в селенията

на Духа, е и невидимата обител на едно велико Същество, което преди безчет години е разпознало в твоето лице един от своите потенциални следовници. Протегнало ти е ръка и те е призовало към Служение. Оттам нататък – и в царството на материята, и в областите на нематериалността – То те води неизменно към съвършенството, никога не изпускайки ръката ти. Независимо дали усещаш десницата Му в своята или не.

На Изток Го наричат “гуру”, което на санскритски език означава “Този, Който разпръсква тъмнината”. На английски е “Master”, което включва като съдържание и ролята Му на Господар на живота и твой личен наставник. На български Го назоваваме “духовен Учител” или просто “Учител”. И го изписваме с главна буква “У”, за да го отличаваме от всички останали, които преподават в нашите училища. Понеже Той е Учител

в земната Школа на Мъдростта.

В наше време учители дал Господ. Кой от кого повелики и по-гласовити. И всичките до един – с планетарна мисия, пълновластни Божии наместници на Земята. Горката стара планета! Изнемогва под тежките стъпки на толкова много вестители на Истината. А след тях – кохорти от последователи, стотици хиляди, милиони. Безбройни тълпи от търсещи по духовния Път. Колко чиста вяра в сърцата им и искрящи от устрем и доверие очи! Неизброими потоци от пробудени и пробуждащи се за Новото души...

продължава на стр. 4

Рождественска нощ

Елиезер подбра стадото и го натири в една долчинка. Смрачаваше се. Полъхът на зимата го обгърна с хладната си милувка. Другарите му накладоха огън и насядаха около него. Наглеждаха стадата и си говореха тихо, за да не ги пребори сънят. Нощта се спусна над Витлеемската равнина – ясна, със сребърна Луна и ярки звезди. Една от тях блестеше повече от всички други, сякаш събрала в себе си лъчите на целия небосвод. Елиезер я наблюдаваше от няколко седмици и се дивеше на кристално синята ѝ прелест. Не беше виждал такава преди. “Велик е Бог!” – повтаряше си наум овчарят. – “Иска и ние да се порадваме на тази неземна красота...”

Разговорите край огъня позатихнаха, но никой не смееше да се отпусне и да задреме. Животните се бяха скупчили на няколко групи, притиснали се гръб о гръб, за да съхранят топлината на телата си. Повечето спяха. Благодарен покой се разстилал над Палестинската земя. Елиезер се бе отдръпнал встрани. Не му се говореше. Стигаше му нежния шепот на лекия вятрец и тази бездънна мастилена синева над главата му.

Внезапно светкавица проряза небосклона и пред него изникна изневиделица висока фигура от светлина. Овчарите наскачаха като обезумели. Елиезер стоеше вкаменен и се питаше дали не сънува. Постепенно контурите на небесния гост се състиха и всички с изумление съзряха пред себе си мъж в снежнобяла дреха. Тя цялата блестеше, като че ли изтъкана от слънчеви лъчи. Като Слънце светеше и лицето на странника, който ги заговори:

– Не бойте се! Благовестя ви голяма радост – за вас и за всички други хора.

Никой не помръдна. В тишината овчарите чуваха само ударите на собствените си сърца. Ангелът продължи:

– Тази нощ край града на Давид се роди вашият Спасител – Този, Когото чакате от векове. Вървете! Ще откриете Младенец, повит и лежач в ясли.

И Той им посочи накъде да тръгнат. В този миг избухнаха още хиляди ярки светлици – огряха като в ясен ден всичко наоколо и сякаш от всички страни се понесе мощен глас:

– Слава във висините Богу, на Земята – мир, между човеците – благоволение!

Със затихването на възгласа се стопиха и гирляндите от небесни светлини. Нощта встъпи отново в правата си и овчарите започнаха да се чудят

дали не са сънували. Ала тогава Елиезер пръв надви вцепенението и се провикна:

– Братя! Да вървим! Да зърнем Младенеца! Сам Бог ни призова, братя...

И пое, без да чака, на там, където посочи ангелът. Другите се раздвижиха и лека-полека, един по един го последваха.

Не им се наложи да вървят дълго. Скоро стигнаха до пещерата, където в особено мразовити нощи подслоняваха стадата. Бледа светлина струеше от входа ѝ. Надникнаха плахо, понеже все още се чудеа какво ли ги чака. А вътре – сред полумрака от тлеещия огън на пода – различиха едър мъж по риза, младо момиче, стушило до гърдите си Дете, и едно осле. И странно – всичко, което видяха, би било съвсем обикновено, ако не бяха очите на Младенеца. Той лежеше в прегръдката на майка Си – мъничък, притихнал, крехък като стъбло на крин. Ала в дълбините на погледа Му те разчетоха безпогрешно потвърдението на онова, което им благовести ангелът. И без да се бавят, хукнаха навън и когато и да срещнеха, надпреварваха се да благовестят и те, че в тази свята нощ на света се роди Живият Бог.

Константин Златев

Учителя...

... и неговите ученици за Христа ... за посредника на Любовта

Още в Атлантида е имало окултни школи и тогава учителите са говорили така: “Ще дойде едно Божествено същество, което ще даде тласък за повдигането на човечеството, което ще донесе нещо ценно на Земята.” Това нещо се казва и в окултните школи на Индия. В Египет също са чакали идването на това велико събитие на Земята.

Няма беседа или лекция, където Учителя да не говори за Христос. Тези хора, които не са запознати с окултната наука, мислят, че Христос е подобен на другите основатели на религии, като Заратустра, Хермес, Мойсей, Буда и т.н. Но Христос не е като тях. От окултните изследвания се вижда, че Христос не е от човешка еволюция. Основателите на религиите са хора като нас, само че много са работили върху себе си и са достигнали едно по-голямо съвършенство и с религиите са искали да издигнат човечеството. Христос обаче не може да се сравнява с другите учители. Учителя казва за Христос: “Той е едно Божестве-

но космично същество – Божествено същество, което иде от Централното слънце на Вселената, около което нашето Слънце се върти и за 20 милиона години извършва един кръг. От това Вселенско слънце иде Христос. Христос е най-великото същество.” Тук под Централно слънце на Вселената се разбира Алфиола – Централното слънце на нашата Галактика.

Каква мисия са имали основателите на религии относно Христос? Всички по-важни духовни импулси и идеи са дадени на човечеството от Бялото Братство, което е клон от Дървото на Живота, наречено Велико Всемирно Братство. Всички основатели на религиите са имали за цел да подготвят човечеството за възвишените идеи на Хри-

тос и за Неговото физическо проявление на Земята. Например в изследванията на окултната наука, публикувани от Влад Пашов в книгата „Историческият път на Бялото Братство през вековете”, се твърди, че Великите учители на Бялото Братство Заратустра и Гаутама Буда пряко са работили за раждането и промяната на човека Исус, приел през своята 30-та годишнина

продължава на стр. 2

Живият Христос е изявление на Бога, изявление на Любовта. Няма, и в Космоса навън, и вътре в мистичните дълбочини на душата, по-пълно изявление на Любовта от онова, което ние олицетворяваме в Христоса. Христос със Своето идване на Земята искаше да даде образ на Божията Любов. Той не можеше да я изкаже с думи. Не само до Христос, но и след Христос нямаше човек с по-голяма Любов от Неговата.

Това искаше Христос – да изрази Божията Любов и да я донесе на Земята. Христос внесе Любовта в света. Христос е дошъл на Земята, за да донесе Любовта. Той е Любов. Като казвам Христос, разбирам Същество, което има непреодолима Любов

към човечеството и иска да му предаде ценното, което има в Себе Си. Това е целта на Христоса.

Както слънчевата енергия не достига направо до нас, но минава през етерното пространство, така и Божията Любов дохожда до хората чрез Христос, който се явява като посредник на Любовта. Христос отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ.

Той е Великият вдъхно-

вители на всички откровения във всички времена! Той е невидимият двигател на целия духовен Живот на човечеството. Той изтърпя и поруганията, и ударите, и кръста, и гвоздеите, и копиите. С огъня на Любовта, Той разтопи оръжията на насилието. И опитът Му излезе сполучлив. При Своето идване преди две хиляди години Христос ни показа само едната страна на Своя образ. Ние виждаме Христа в унижения и скърби, в страдания и изпитания. Ние Го виждаме като герой на изкуплението. Хората не познават още Христа в Неговата слава, в Неговата Божествена мощ и сила. Силен и мощен е сега Христос. В миналото пробиха ръката на Христа с гвоздеи, но днес никой не може да пробие тази ръка с гвоздеи – те мигом ще се разтопят. В миналото разпнаха Христа на кръст, но днес няма такава голямо дърво, на което могат да Го разпнат. Христос не може да бъде разпнат втори път.

Този Христос иде сега да посети

продължава на стр. 2

... и неговите ученици за Христа ... за посредника на Любовта

от стр. 1

и изявил чрез себе си Христовия Дух. Заратустра е подготвил неговото Етерно тяло, насищайки го с Мъдростта на езотеричните традиции от всички предшестваци култури. Тъкмо тази Мъдрост у малкото момче Исус удивява еврейските книжници в храма. Гаутама Буда, от своя страна, подготвя неговото Астрално тяло, изработено в осемстепенния будистки път на Любовта. Тъкмо това астрално сияние видели пастирите в рождественската нощ. Физическото тяло на човека Исус е плод на развитието на целия еврейски народ. Развитието му започва от праотеца Авраам и продължава до псалмопеваца цар Давид, а след него – от синовете му Натан и Соломон до Исусовите родители Йосиф и Мария. Подготовката на тялото и кръвта на Исус, чрез които да се изяви физически Христос, е била ръководена от Есейския клон на Бялото Братство и специално от неговия ръководител – Святомъдрият Учител проявил се чрез посветения Йешуа бен Пандир. От този клон на Бялото Братство са произлезли, както всички еврейски пророци, така и Назарейското братство – средата, в която израства младежът Исус, за да стане по-късно Исус от Назарет.

Естествено е да се зададе въпроса какво значение са имали религиите преди Христос? Понеже Христос е централната личност в човечеството и всъщност е негова централна монада, всички религии извирали от Него и истинското Христово учение, което е самата същина на Учението на Бялото Братство, е нещо надрелигиозно. Учителя казва: „В бъдеще ще има една единна религия за цялото човечество, по цялото земно кълбо. Тази религия ще бъде езотеричното Християнство – то ще бъде мировата религия.“

Христос е колективен дух. Той е сбор от всички Синове Божии, чиито души и сърца бликат от Любов и Живот. Всички синове Божии, съединени в едно, всички разумни души, които живеят в Божествено единение, това е Христос. Този жив организъм, съставен от възвишените Ангелски йерархии и напреднали човешки души, е наречен Велико Всемирно Братство и представлява духовната същност на Космоса, която от най-древни времена е разбираана като Великия Космичен Човек – първообраз на човека и човечеството. В този смисъл най-същественото, което Учителя изразява по тази тема, е свещената идея и реалност, че Христос е главата на Великото Всемирно Братство.

Сега обикновено всички казват, че Христос е дошъл да спаси човечеството. Но от окултно гледище какво значи това? От 18 милиона години, откакто човечеството съществува, Земята се е изпълнила с престъпления. Хората са създали много тежка карма, която е регистрирана в аурата на Земята. Вследствие на тези неблагоприятни условия, човечеството не е могло да се подобри, издигне и спаси. С идването на Земята, Христос изпълва земната аура със Своята Светлина и с това Той трансформира и заличава част от човешката карма. Така се дават

благоприятни възможности на човека да победи егоизма в себе си и да приеме Любовта. Останалата част от кармата ще се плати чрез човешките страдания. Христос е имал за мисия, от една страна, да трансформира земната аура, а от друга, да донесе на Земята силата на Любовта. Самият Христос е носител на Любовта. Той е най-пълното и най-висшето изявление на Любовта. С Неговото идване на Земята се дава възможност на човечеството да започне своята еволюция, т.е. да започне издигането си към Бога – от материалния към Духовния свят. Границата между инволюцията и еволюцията е идването на Христос. Ето защо тригодишната изява на Христос на Земята чрез Великия посветен Исус, Христовата жертва и Възкресението са най-великото и централно събитие в духовната история на човечеството и Земята.

Учителя казва за Любовта на Христос следното: „Любовта на Христа превъзхожда всяко Знание. Аурата на Христа е така велика, така светла, че излъчва ослепителна Светлина. Човек има още много да живее и постепенно ще се доближава до Любовта на Христа.“ Христос притежава и велика Божествена Мъдрост. За нея Учителя казва: „Носител на висшето Знание е пак Христос. Когато човек приеме Любовта и стане дете на Любовта, когато влезе в света на Любовта, тогава Христос ще го хване за ръка и ще го въведе в храма на Мъдростта, ще му повери ключовете на Знанието как да управлява силите на Природата.“ Тъй че, велико бъдеще чака човека. А за днешната епоха Учителя казва: „Няма епоха в човешката история, когато Христос да е работил така. Сега Христос работи най-много. Преди няколко века Христос е бил горе, в най-висшите светове, а сега е слязъл по-ниско, в Астралния и Етерния свят, по-близо до материалния свят. Ще станат две велики неща. Първо, ще почне вселяването на Христовия Дух в човека; разбира се, отначало в готовите души. Когато ти изпитваш в себе си едно хубаво, безкористно чувство, проявяваш милосърдие, Любов, милост, това показва, че Христовият Дух те е озарил и започва да работи в теб. И апостол Павел нали казва на едно място: „Не аз живея, а Христовият Дух се е вселил в мене.“ В една беседа Учителя уточнява: „Ръката на Христа ще се докосне до ума, сърцето, душата и духа на човека и ще ги преобрази.“ Това е първото велико нещо, което иде сега. Чрез своите мисли, чувства, желаниа и постъпки ще изживя Христос. Второто, което иде, е следното: готовите души през тази епоха ще станат способни да виждат Христа, ще влизат в общение с Него. Не в материалния свят, но чрез етерното и астралното ясновидство тези хора ще влязат в общение с Христос. Виждането на Христос е велик момент. И сега това е възможно, но в бъдеще ще става в по-голям мащаб, защото ние живеем в епохата на Второто пришествие на Христос, ставащо в Астралния и Етерен план.

Тук трябва да се уточни нещо важно. Учителя казва: „Христос работи в света, но хората не Го виждат. Те ис-

кат да Го видят като човек, да Го пипнат, да Го усетят физически. Ако Той пълни сърцата на хората с красиви и възвишени чувства, какво искате повече от това? Крив е възгледът на хората, дето очакват Христос да се роди отново като малко дете. Христос се е родил и се ражда в сърцата и в душите на хората. Днес Христос не може да се роди от жена. Ако очаквате идването на Спасителя, отворете душата си, там ще се роди Той. При това, Христос се ражда едновременно в много души. Когато Христос се роди в твоята душа, ти ще бъдеш полезен както за себе си, така и за окръжаващите. Това е Възкресение, това значи Пробуждане на човешката душа. Когато Христос живее в душите на хората, всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя.“

Ето защо учението на Бялото Братство, като едно истинско езотерико-християнско учение, крайно се различава от всички псевдоучения, които произлизат от машиниците на Черното братство. Такива лъжеучения проповядват ново физическо проявление на Христос или директно обявяват, че даден човек е самият Христос, или открито изразяват, че Христос е един от многото учители, дошли на Земята, и по този начин всъщност омаловажават или направо отричат Христовото Възкресение. Учителя пряко е помогнал на Кришнамурти да се откаже от плановете на теософските ръководители да го обявят за нова проява на Миров учител и Христос едновременно. Учителя спира преведането и разпространяването на книгите на Бо Ин Ра на „Изгрева“, защото в тях, именно, Христовото Възкресение се омаловажава. Освен това Учителя отхвърля всяка идентификация на неговото Учение с учението на Мория, внушено под диктовка на Елена Ръорих и известно в света като Агни Йога, поради много причини, но най-важната може би е фактът, че в това учение се проповядва, че Христос е като многото учители-човеци, дошли на Земята. Учителя е водил и води сериозни духовни битки в името на повдигането на човешкия род и правилната връзка с Христос. Изискват се могъща воля, чисто като диамант сърце и ум, свободен от всяко невежество, изпълнен с Христова Виделина, за да се преодолеят и най-тъмните атаки. Сред Братството е имало опасен уклон да се откъсва Учителя с Христос или направо с Божествения принцип от Троицата – Отец, като се е стигало до там да се мисли, че Учителя е прероденият Христос или самия Бог-Отец на Земята. За да ликвидира това изключително опасно заблуждение, породено от хиперболизирани религиозни съзнания и слаба запознатост с принципите на Окултната наука, Учителя казва: „Не търсете Христа на физическото поле. Не Го търсете и в един човек, защото Той е във всички хора. Само че там, където се проявява Христос, там ще видите интензивна Светлина. Христос е Един и много. Понякога казват: „Господин

Дънов дали е Христос, или Христос е в него?“ Ще ви кажа: Христос не съм. Но Христос е в мене. Ако бях Христос, за когото ме мислите, щях да управлявам целия свят. Щом не съм такъв човек, не съм и Христос. Христос не е на физическия свят.“

Учителя ни насочва в чистия Път на Христос и ни помага да осъзнаем Второто пришествие на Христовия Дух в нашите души. Всички основни методи, дадени от Учителя, и практикувани в Школата на Бялото Братство – „Завета на цветните лъчи на Светлината“, Пентаграма, Паневритмията, вегетарианството, посрещането на изгрева на Слънцето, живота в братски общности и много други, са все методи, насочени за реализацията на Второто пришествие на Христос.

Накрая нека си припомним още един конкретен метод, даден от Учителя за пряка и лична връзка с Христовия Дух: „Тези упражнения, които давам сега, ще ви дадат една микроскопическа придобивка, но ако човек иска да направи грамадна крач-

ка в своето развитие, тогава непременно трябва в своето размисление и молитва да тури Христа. За да стане това, нужни са две неща. Първо, Любов към Христа, едно вътрешно отношение към Него. Силна връзка можеш да имаш с човека, когото обичаш. Ако имаш Любов към Христа, връзката ще е силна и тогава Неговият Дух започва да работи в теб. И второ, хубаво е всеки ден човек да прочита нещо от Евангелието със сърце, пълно с благодарност и размисъл върху живота на Христа. Едно механическо отношение не помага. Трябва съзнателно, с Вяра и Любов да направим връзка с Христа. Аз препоръчвам всеки ден да се прочитат десет стиха от Евангелието, да се размислява за Христа и да си представяте Неговия лик. Този портрет в салона не е истинският, но е най-близко до Него. Представянето образа на Христа да се придружава с молитва към Него. Това е една много красива задача.“

За настоящата статия са използвани текстове от книгата „Доброто разположение“, Боян Боев, статията „Учителя за Христа“, както и от книгите „Учителя“, „Учителя говори“ и „Историческият път на Бялото Братство през вековете“, Влад Пашов. Резюмето и разширената разработка са направени от Филип Филипов, Соня Митева и Димитър Калев.

от стр. 1

човешките умове и сърца. Той ще срути всички затвори, ще заличи всички лъжливи учения – всичко онова, което разрушава човешкия ум и сърце, което всява смут и безначалие, което сковава човешкия Живот. Христос ще посети всеки човек. Той е живият Христос, Който внася Живот, Светлина и Свобода за всички души, Който повдига и събужда у тях Любов към всичко. Когато казваме, че Христос иде сега, някои мислят, че Той ще дойде отвън. Христос няма да дойде нито в човешка, нито в каквато и да е друга форма. Когато слънчевите лъчи влизат във вашите домове, значи ли това, че самото Слънце ви е посетило? Помнете, Христос е проява на Божията Любов. И Той ще дойде като вътрешна Светлина в умовете и сърцата на хората. Тази Светлина ще привлече всички около Христа ка-

Вие живеете в епоха, когато Новият Адам се създава и всички ще го видят. Той иде вече в света...

Любовта като един велик принцип трябва да се изяви в човешката душа и само тогава можем да се съединим с Христа. Едно се иска от всички хора – да се свържат с Христа. Свържете ли се с Него, Той ще бъде с вас до скончанието на века. Той е врата, която води човека от преходното към непреходното, от видимото към невидимото, от омразата към Любовта. Когато почувствате Неговата Любов, земният ви живот ще се осмисли. Тогава умът ви ще просветне, вие ще придобиете Светлината на Новия живот и ще почнете да разбирате. Само при това положение ще разберете връзката, която съществува между Любовта и Живота, между Мъдростта и Светлината и между Истината и Свободата. Докато хората не станат едно с Христа, т.е.

то велик Център. Отварянето на човешките умове и сърца и приемането на Христа отвътре – това ще бъде повторното идване на Христа на Земята. Той ще проповядва преди Любовта и методите на нейното прилагане. Той ще проповядва пътя на ученичеството, братството и служенето. Защото законът на еволюцията изисква днес това.

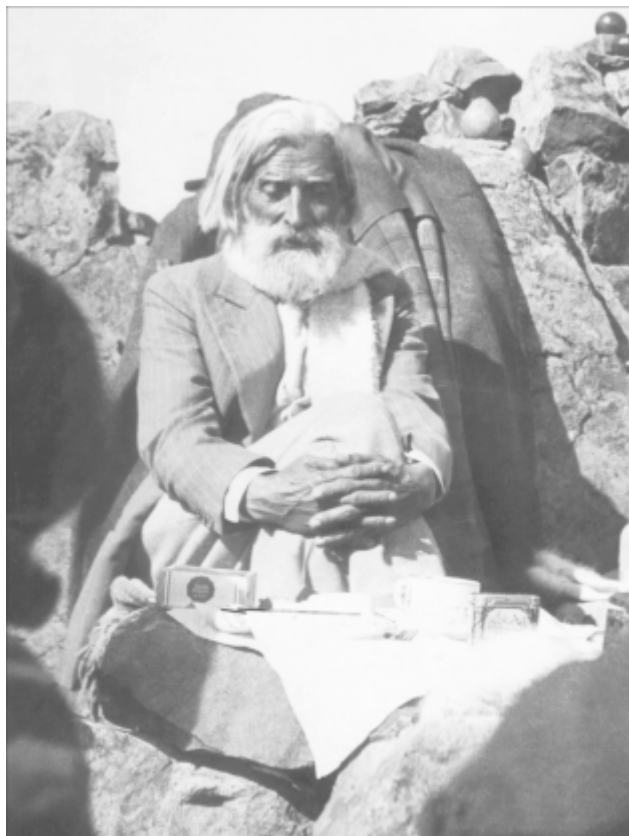
Пригответе се да посрещнете Христа! Пригответе се всеки на своето време да посрещне Христа. Облечете се в новите дрехи. За едни Христос ще дойде още днес, за други – утре, за трети – след години. Кой когато е готов, тогава ще Го види. Приемете Христа в сърцето си като приятел, а в ума си – като Учител. Христос сега работи. Подтикът на Христа постепенно ще прониква в човека и ще поеме ръководството при по-нататъшното развитие на човечеството. Сега ние се намираме още в началото на това. В бъдеще християнството – но не външното, официално християнство, но мистичното, езотеричното християнство – ще бъде мировата религия за цялото човечество. Христос ще се постави в центъра на Новата култура. ...

Новият човек, който сега се създава, аз го наричам човек на Светлината.

дкато не станат по мисли, чувства и дела едно с Него, светът няма да се оправи.

За живия Христос ви говоря аз, за ози Христос, Който носи в Себе Си Живот, Който носи живото Знание и Светлина, Който носи Истината и Свободата. За ози Христос, Който носи всички методи за изграждане на Разумния живот. Той е великият Христос, Който се нарича Глава на Великото Всемирно Братство. Този Христос трябва да знаят човеците днес. Него трябва да видят те – да Го видят и познаят. Защото мнозина искат да ни убедят, че без да видим Христа и да Го познаем вътрешно, можем да бъдем истински християни. Аз обаче поддържам, че ако човек не може да види Христа, нищо не може да стане от него. Ако вие влезете в хармония с Христа, вашето съзнание ще се събуди, вие ще Го видите. Христос иде в света със Своята разумност и Любов. Христос иде вече на Земята, да донесе Божията Любов за всички хора. Той ще учи хората на самопожертване и Любов. Той носи Любов, Мъдрост, Знание, Свобода! Светлината на Христа пронизва навсякъде!

Текстовете са дадени от Учителя и са публикувани в книгата „Учителя“, София 2005, стр. 394-396

(продължение)

В четвъртък сутринта отново се включих на дежурство при Учителя. При него вече бяха сестра Савка – една от стенографките му, и Маргарита Мечева. Учителя ставаше все по-мълчалив. Към обяд Той ме запита:

- Милка, можеш ли да пръжиш яйца на очи?
- Мога, Учителю – и скочих с готовност.

Взех ключа от горницата и заедно с една от сестрите приготвихме три яйца на очи и ги поднесохме на Учителя. Той изяде двете от тях и едното остави, като каза:

- Третото яйце разделете трите помежду си. Ако е малко пийнете си мляко.

Съгласихме се. Сметнахме, че поканата е дадена само формално и не посегнахме към яйцето.

След малко Учителя запита:

- Разделихте ли яйцето помежду си?

Яйцето стоеше непокътнато, но никой не отговори нищо. След малко Учителя пак повтори въпроса си. Разбрахме, че поканата не е случайна, а е израз на отношение към околните. Всичко, което Му се носеше за ядене, Учителя го споделяше с другите. Вероятно това искаше да направи и сега. Разделих яйцето на три. Изядох моята част. Последва ме и сестра Мечева сестра Савка междувремето беше излязла от стаята.

Учителя потрети въпроса си. Отговорихме положително. Когато след време се върна сестра Савка, Той се обърна към нея със същия въпрос.

- Учителю, аз си отидох у дома и там обядвах с пръжени картофи – обясни сестра Савка.

- И сега не разреши правилно задачата си – отвърна Учителя.

Стана ми много чудно. Разбрах, че с една третинка от яйце не може да се нахрани никой, но навярно Учителя ни поставяше друга задача, която ние не долавяхме. Колко голямо значение Той отдаваше на дребните факти, които и дори не забелязвахме.

Масата беше пълна с различни неща за ядене, Учителя не посегна към нищо.

Сетих се, че от града бях донесла какао, което по

това врем беше голяма рядкост. Бях го предназначила за другаре, но в момента предпочетох да го предложа на Учителя. Направих крем и го поднесох. Учителя ме погледна многозначително и каза:

- Занеси крема, за когото бе определен.

Той почувствал, че кремът беше предназначен другиму. Пред Учителя някоя мисъл не можеше да се скрие. Този и много други случаи ме увериха в това. Почувствах се малко неловко, но оставих купичката с крема на масата. Той остана неизяден.

На следващия ден, петък, Учителя посрещаше дошлите в София братя – ръководители на провинциалните братства, и дълго разговаря с тях.

В събота преди обяд, брат Е.И., брат Петър Димков и сестра Люба бяха дошли с желание да посетят Учителя. Понеже той отказваше да приема, аз отклоних на няколко пъти тяхното влизане. Виждайки настойчивостта им, накрая Учителя каза:

- Пусни ги да влязат, но какво ще искат?

Поканих ги. Брат Петър Димков, който владее ирисовата диагностика, прегледа очите на Учителя.

- Няма нищо, всичко е чисто и ясно – заключи брат Димков, след като прегледа очите на Учителя и с лупата си.

Поседяха малко и си отидоха.

- Е, какво видяха? – като на себе си прошепна Учителя.

Явно беше, че той желаше да намали до минимум срещите си с хората.

От време навреме той продължаваше да повтаря като че ли на себе си думите: "Бавен е процесът".

И неделният ден мина по същия начин. Учителя не отиде на утринна беседа. Разтревожени братя и сестри обикаляха навън пред приемната, а други Учителя разговаряше по няколко думи, а пред други мълчеше.

По-старите братя и сестри решиха да останем през нощта при Учителя – сестра Савка, брат Тошко и аз.

Брат Тошко седна на кушетката от едната страна на Учителя, а аз – на едно малко столче, от другата

Бавен е процесът...

му страна. Сестра Савка седна пред масата и цяла нощ непрекъснато четеше от Библията.

Допълнително в стаята дойдоха брат Кръстю, който бе седнал на стола до вратата, и сестра Василка, която стоеше зад паравана.

Тази нощ бяхме много тревожни. Състоянието на Учителя ставаше все по-сериозно.

На два пъти поканих Учителя да хапне нещо, но той отказваше. На третата моя покана той склони:

- Да, може.

- А какво, Учителя? – зарадвана станах и се изправих пред масата, която беше пълна с редки и питателни храни.

- Може айрян.

Подадох му три лъжици айрян, които той прие само за мое успокоение.

Към 11 часа през нощта му дадох три лъжици вода.

Мина полунощ. В стаята беше тихо, но сякаш пространството беше изпълнено с невидими същества. Тази нощ беше решаваща, но аз все още не можех да повярвам в онава, което ставаше.

Вън беше доста студено и от вратата духаше силно. Исках да предпазя Учителя от настинка. Предложих отново да си постави краката на долче.

- Сега вече може – каза той.

Аз все още не можех да си дам сметка за състоянието му и за неговите съображения.

- Милка, утре коя дата сме?

- 25 декември, Учителю.

- Скоро ще се съберат много братя и сестри. Много братя и сестри ще се съберат и голям изпит ще имате всички...

След малко чух да прозвуча името на брат Гради, на брат му Наско и други имена, които не можах да запомня.

По-късно, когато споделих с братя и сестри преживяното с Учителя, разбрах, че това са имената на приятелите, които след няколко дни приготвиха мястото за полагане саркофага под лозницата в братската овощна градина.

След полунощ Учителя започна да диша все по-тежко и по-тежко.

Сестра Савка четеше Библията полугласно непрекъснато. Брат Тодор бдеше над Учителя. А той седеше на кушетката облечен с дрехи и не даваше вид, че си отива. Брат Кръстю не се помръдна от мястото си, а аз все очаквах да премине кризата и да се освежи Учителя. Но... за голяма мъка на всички той започна да диша по-тежко и с паузи, и то точно така, както дишаше баща ми в последните минути, преди да издъхне.

Едва сега разбрах, че земните дни на Учителя са се свършили и че ни предстои раздяла с него.

Обясних си и какво означаваха думите "Бавен е процесът", които чух да казва. Сега ми стана ясно, че обхождането на стаята в горницата и допирането до всеки предмет отделно беше сбогуване с обстоюващата му на Земята, в сред която Учителя беше преживял толкова

години. Най-после схванах смисъла и на последните му думи за изпита, който ни е предстоил – раздялата ни.

Изплаших се... Това стана към четири часа сутринта. Не знаех къде да се дяна. Инстинктивно се запътих към Анчето, на която разказах всичко. За мене беше ясно, че вече се разделяме с Учителя. Сълзите и на двете ни неудържимо течаха от очите ни.

Когато съмна, отидох отново да видя Учителя. От вратата се показа една сестра, която ме утеши, като ми каза, че той е по-добре. В стаята имаше хора и като знаех, че не му е приятно да се събират много около него, не влязох.

На заранта във вторник пак поисках да видя Учителя, но сестра Мария Тодорова, която бе при него, ме възпря, като ме увери, че е бил по-добре и че в момента имало лекари.

Тръгнах си към града спокойно.

В сряда сутринта отново тръгнах към Изгрева и по шосето срещнах сестра Весна Колева, която развълнувано ми каза:

- Учителя тази сутрин си замина – и се разплака.

Останах неподвижна на мястото си. В съзнанието ми изплуваха думите на Учителя, казани само преди три дни: "Скоро ще се съберат много братя и сестри и голям изпит ще имате всички".

Бавно се заизкачвах по шосето за Изгрева. Сега нямаше вече за какво да бързам. Като на филмова лента минаваше през съзнанието ми преживяното с Учителя. Бях видяла как един

велик Дух напуска Земята спокойно и как в тези мигове си оставаше такъв, какъвто беше през целия си живот – тих и спокоен, със съзнанието за единния живот тука и отвъд, без съжаление за всичко, което оставя на Земята, с поглед, отправен само нагоре.

Занизаха се спомени с Учителя от първите дни, когато го потърсих и намерих. Спомних си много от разговорите ми с него. Възкръснах в съзнанието ми неговите мъдри съвети и напътствия, които ми даваше многократно. Прозрях величието на неговата Любов, с която обгръщаше всеки нуждаещ се, подирил помощ от него. И над всичко това блестяха неговите боговдъхновени Слова и Завети, изпълнели беседите и лекциите му.

В съзнанието ми все ясно се оформяше мисълта, че на днешния ден се приключва един цикъл и започва друг, когато хората ще живеят вече по новому – в духа на учителитевото Слово.

Не усетих как бях стигнала Изгрева и как бях застанала пред приемната.

Тялото на Учителя беше положено на кушетката, облечено в бели дрехи. Около него сестри в бели и розови рокли тихо пееха през сълзи.

По-късно тялото на Учителя, в масивен саркофаг, беше изложено в салона за всеобщо поклонение.

В продължение на няколко дни пред тленните останки на Учителя се стекоха много хора от София и провинцията.

Както аз, така и всички от Братството бяхме свикнали така с Учителя, че ни

кому никога не можеше да мине през ума мисълта за деня, когато той ще трябва да ни напусне. Още по-малко бих могла да си представя, че ще се наема да пиша нещо за последните му дни.

Едва днес, когато той не е вече между нас във физическата си форма, разбира истинската цена на неговото присъствие и чувствам толкова по-остро загубата му. Той ни завеща един неоценен мир от идеи, които надхвърлят обема и богатството на който и да е съществуващ досега мироглед.

Взирам се в изминатия му път на Земята и колкото повече усилия влагам, за да обхвана всичко онова, което той ни завеща чрез Словото и делата си, толкова повече и по-ясно осъзнавам, по вътрешен път, аманацията на един лъч от свръхземна йерархия, който бе слязъл на Земята, за да изяви в Слово и дело веруюто на новия човек – веруюто на ученика.

В преклонение пред неговия личен пример и в размисъл пред Словото му седнах да напиша тези няколко страници на преживян трепет по време на последните дни на Учителя на Земята.

Нека това мое дръзновение бъде преценявано като израз на дълбока благодарност за това, че имам възможност дълги години да слушам Боговдъхновеното му Слово и да преживя с неотразима сила възвращения на земната раздяла с най-скъпото ни същество на физическия свят.

Милка Периклиева

Питам: Кой е Син Божий? Не е Син Божий онзи, който иска цар да стане; не е Син Божий онзи, който иска пръв министър да стане. Синът Божий не заема никаква служба. Той няма да стане нито цар, нито министър, нито професор, нито учител, нито майка, или баща. Тогава какво ще прави Синът Божий? Той ще дойде на Земята да помага на човечеството, да изяви Божията Любов. Каквото богатство има, Той ще го раздаде на хората и ще се върне там, отдето е дошъл.

Учителя

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ТЕМАТА ЗА МИСТИЦИЗМА ОТ БР. 5

Ангелите, като възвестяват „Днес се роди Спасител“, определят каква радост носи Той на човечеството: *мир* – най-високото изявление на Бога. Господ се изявява като мир. А мирът е закон на хармонията, на единството, на разсъдъка, на възвишения характер, на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Добротата, на Правдата. Това е мирът. Може да се роди само онзи, който носи мир – вие не можете да се родите, докато не разберете тези дълбоки истини, докато не придобиете мира в себе си. Сега нека разгледаме психологически думата *раждане*. Тази дума има отношение към мистицизма. Един християнин, който иска да стане мистик, да проучи Божествената природа, да се удостои с името човек, трябва да разбира добре думата *раждане*. Чели сте в Битието, че Бог направи човека от пръст, вдъхна в него и той стана жива душа. Тогава е царил процесът на вдъхването, а сега – процесът на раждането... Раждането не се подразбира по отношение на тялото, а по отношение на човешката душа, т.е. зачеване на онзи Божествен зародиш, за който ви говорих, и раждането му. И когато кажем „Роди се човек“, освен процеса на завързването и растенето, ние разбираме и процеса на знанието и Мъдростта. Докато няма знание, човек не може да каже, че се е родил.

(„Сила и живот“, трета серия, София, 1996)

За всички онези, които са навлезли във вътрешната страна на Божественото или Христовото учение, или в мистичния живот, или в духовния живот, Христос казва: „Ако човек не се отрече от себе си, или от външния живот, той не може да бъде ученик на новото учение, той не може ученик на Любовта“. Защо е необходимо да се самоотрече човек от всичко земно? Тръгне ли човек за Небето, той не може да вземе нищо със себе си от този свят. Турците имат едно предание за Христа, че когато Той тръгнал за Небето, една малка игла се закачила за дрехата Му и по тази причина не могъл да влезе там. Сега и аз ви казвам: най-малката игла на света е в състояние да ви лиши от Божията Любов. Закачането на тази игла представлява психологически акт. Влезете ли, обаче, в Любовта, всичко у вас е ново, нищо старо не може да остане.

(„Пътят на ученика“, София, 1996)

Извадките подготви Росица Иванова

Той сложи начало на нова епоха

Методи Константинов

Една октомврийска вечер отидох да видя Учителя. Една сестра стоеше пред стаята му и ме помоли да не влизам, защото Учителя бил в някакво особено състояние. Това още повече усили желанието ми да вляза. Отворих вратата. Учителя се изправи величествено пред мен, вдигна ръката си над главата ми и каза:

- Аз свърших моята работа тук на Земята. Аз ще си замина. На вас – духовете, ще ви оставя ключовете и когато завършите вашата работа тук, да си отворите и да дойдете при мене.

Тези думи паднаха като мълния върху моето съзнание. Душата ми за първи път изпита ужаса от бездната. Толкова силна беше болката ми, че заплаках. Томове бях чел за Невидимите светове, за скритите сили на Природата, за великите закони на Битието, но всичко бледнееше пред моя личен опит, който бях имал с това космично същество – Учителя, когото разбирах с цялото си същество, със сърцето, ума, душата и духа си. Този Пратеник на Небето, Който дойде с мисията да завърти колелото на историята, да тури начало на нова епоха, съвсем спонтанно, с цялата си същност чувствах и виждах като мистична чистота, като безкрайна Свет-

лина, ката Безкористие, като извор, който дава и нищо не иска.

Една сряда след беседа Учителя ме покани на обяд. Когато пристигнах на Изгрева запъхтян, намерих Учителя в къщата на брат Борис Николов. Разказвам този епизод подробно, за да изтъкна великия говор на мълчанието, на свършеното самообладание, на великото търпение – качества на Небесните Пратеници, които държат ключовете на живота, но и на смъртта. Тези моменти ни представят онези метапсихични състояния, когато човек вече напуска своя сетивен свят и навлиза в области, които само интуицията усеща. Но за тях трябва да се събуди окоето на ясновидеца, за да види чрез образите и техните отношения на физическия свят онези функционалности между далечното минало и настоящето и да прозре неизвестността на бъдещето.

Лицето на Учителя беше бледо и изразът особен.

Обядвахме и се качихме в една шестместна кола – Учителя, аз, Гали, Боян Боев, Борис Николов и отидохме на "Опълченска" 66. Учителя стоя доста дълго в стаята, в която бе живял някога, след това ни повика, като даде следните предмети, които трябваше да отнесем на Изгрева: на брат Борис – два големи кристала, на

брат Боев – протоколите от първите Събори, на Гали – портрета на своя физически баща, Константин Дънов. На мене предаде пакет, чието съдържание не знаех...

Отново се върнахме на Изгрева. Приятелите предадоха пакетите, които Учителя им беше дал, и си отидоха. Аз останах при него. Той разтвори моя пакет. В него имаше семейни ценности, имаше такива и на сестра Гръблешева, които той ми поръча да ѝ ги предам... В момента той беше за мене една Велика жертва – сливайки се не само с идеалите на едно общество или народ, или раса, а и с идеалите на цялото човечество...

Тук, на Изгрева, идваха да черпят знания, мъдрост и утеха от цял свят. Идваха французи да видят Учителя, идваха от Индия, Италия, Югославия, Израел – жадни за Божественото Слово. Идваха от север руснаци, латвийци, естонци, поляци. Идваха от запад, от юг и изток да чуят Словото, което ще стопи омразата между народите, ще даде утеха на страдащите и подтик за творчество на човеците. Идваха да черпят вдъхновение от Словото на Учителя. Идваха за здраве болни, немощни и слаби.

Голямата Любов на Учителя, неговата грижа и неограничената вещина, с която

то разглеждаше редица духовни и социални проблеми, вълнуваха всички.

Беше краят на декември 1944 година. Слънцето наблюдаваше да влезе в знака на Козирого. Електромагнитното поле на този зодиакален знак прави душата да влиза навътре в себе си, за да почерпи нови сили от дълбоките извори на живота. Подобно на Слънцето, което започва своя възходящ път, приближава се към равноденствието на зодиакалния кръг.

Всички братя и сестри дълбоко страдаха, защото разбираха, че Учителя не е добре.

Няколко дни преди заминаването на Учителя аз, Неделчо Попов и Асен отидохме при него. Тогава той ни каза:

- Какво е Бетховен, какво е Исус, какво е Дънов. Само Бог е вечен и безкраен, само Бог е реалност.

И запя "Аум". Тази песен той изпя с красиви движения. Последната песен, която изпя на физическия свят.

Един следобед се връщам от София. Погледнах през прозореца в приемната стая на Учителя. Той ме видя, стана, дойде до вратата и тихо прошепна в ухото ми:

- Методи, иди си. Физическото тяло е нещо нетрайно, преходно. Милиони тела отидоха по бойните

полета.

След това са прибра.

Тези къси студени мъгливи дни като че ли бяха символ на това, което ставаше в нашите души. Велико страдание вече изпълваше душите на всички. Учителя все повече и повече се вглъбяваше в себе си, мълчеше. Един миг издебнах и го запитах: "Ще останете ли още на физическия свят?" Той ме погледна и с едно отрицателно движение ми даде да разбере, че няма да остане. Приближи се до ухото ми и каза една магическа формула. Когато чух тази формула, цялото ми тяло изтръпна, а сякаш всичките ми мозъчни центрове се активизираха и видях една картина, която след години разбрах. Беше съдържанието на Бъдното, което ми предстоеше да изменя.

На 27 декември 1944 година в 6 часа сутринта Учителя напуска физическото си тяло.

Тези същества, които са завършили своята еволюция, носят в себе си космическа пълнота. Контактът, който правят със своите ученици, има за цел да събуди в тях нови сили, които ще се проявят в нова епоха.

Рене Гион, голям познавач на окултните науки, който живееше в Кайро, се произнесе за Учителя така: "Учителя е истинският Пра-

теник на Небето. Той е най-големият магнит, който е слизал някога на Земята. Той не дойде да създаде една религия, защото има много такива в света, нито дойде да създаде обществено движение, защото има много такива. Той дойде да намагнетизира своите ученици с любовния магнетизъм, а те от своя страна да намагнетизират цялото човечество."

Така могат да видят само Мъдреците, както някога Мъдреците видяха звездата на изток – знаменитото за идването на Христа.

Учителя дойде да събори религиозните заблуждения и да ни покаже как пряко да общуваме с Първата Причина, с живота на Цялото.

Всички паметници, църкви, догми ще отпаднат. Човешкото сърце ще стане храм на живия Бог, храм на онази първична чистота, откъдето човешката душа е слязла на Земята. Човешкият ум ще бъде озарен от светлината на Космическата Мъдрост, която държи ключовете на всички окултни сили, които работят в света на свръхсъзнанието. Сърцето, пречистено от Любовта, умът, озарен от Мъдростта, ще се хармонизират чрез великата Истина, която ще реализира новите идеи, които Учителя донесе.

По пътя към Светлината

от стр. 1

И колкото по-дълбока е вярата им, толкова по-висока е отговорността на техните учители.

"По плодовете им ще ги познаете!" – свидетелства Учителят на Учителите Христос. И сам дава най-ярък пример за собственото Си твърдение. Словото Му е живо и до днес и вдъхновява над два милиарда Негови следовници навред по света да вървят по Пътя, начертан от Него. Проблемът е, че те са разделени на над 2000 църкви и общности и всяка от тях претендира да е единственият изповедник на Христовото благовестие. Христос е създал само една Църква и е разтворил портите ѝ, за да влязат през тях всички онези, които са избрали пътя към Светлината. Независимо дали се зоват християни, мюсюлмани, будисти, индустии, юдаисти, бахаи и пр. Всички те се приобщават към една Общност, която от милиарди години ръководи съдбините на Космоса – Великото Всемирно Бяло Братство.

Във всички векове от човешката история извисени бели братя и сестри са се вълпъщавали между нас и са разнасяли гордо факела на Божията Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добротел. Ние, българите, можем с право да се гордеем, че нашата родна земя през последните хилядолетия е била свидетел на три могъщи изяви на

Бялото Братство: Орфей и Неговата школа, богомилството и последната еманация на Мировия Учител в лицето на Петър Константинов Дънов (Беинса Дуно – 12.07.1864-27.12.1944). Както всеки от своите извисени Събратя, и Той създаде своя Школа и подготви продължители на пътя към Светлината, начертан така ясно и красиво от Него.

Задачата на поколението след заминаването на Учителя на Бялото Братство в България бе да съхрани неговото духовно-културно наследство, да го опази от попълзновенията на тоталитарната комунистическа власт и да го предаде непокътнато на нас – техните синове и дъщери, биологически и духовни. Тази задача бе изпълнена достойно. Днес разполагаме с пълния набор от Словото и музикалните съчинения на нашия Учител. Продължаваме да играем и създадената от Него Паневритмия, с цялото ѝ животно и пресътворяващо въздействие на връзка между земното и небесното. Към начина на изпълнението ѝ съществуват обаче различни подходи, които породиха дискусия относно правилността на интерпретацията на отделни упражнения. В наша полза е да достигнем до цялата истина за това, кои са автентичните източници за правилното изпълнение на Паневритмията и ако някъде сме се отклонили

от тях, навреме да се коригираме. Защото мощно оръжие ни е дал Учителят в нейно лице и наша отговорност е как и за какво ще го използваме.

Основната задача на нашето поколение е разпространението на наследеното от Учителя в трите главни направления: Слово, музика и Паневритмия. Разпространение у нас и зад пределите на България, по цялата планета. Това е грандиозна по мащабите си задача, която изисква от нас стройна и ефективна организация, колективни целенасочени усилия. За да достигне Словото на Истината всички кътчета на земното кълбо, е нужно то да бъде преведено на най-популярните световни езици: английски, френски, испански, немски, руски, италиански, та дори и китайски и индийски (да не забравяме, че повече от една трета от земното население живее именно в тези две държави). Преводческата дейност е започнала още по времето на земната изява на Учителя. Тя продължава и днес. Но е плод на отделни ентузиастични. Необходима е централизирана, дълбоко осмислена програма за преведеността на Словото. Тя изисква и изграждането на екипи, които да включват освен компетентни филолози – познавачи на съответния език, но и не по малко компетентни редактори и запознати със съ-

държанието на Словото. Хармоничната вътрешна работа на тези екипи би била предпоставка за успеха на Делото.

България излезе от своя златен век и навлезе в сребърен. Дори и да не ни се иска да го признаем, това е факт – поне ако се доверяваме на думите на Учителя. А Той разчита не само на непоклаността на убежденията ни, но и на личното ни и колективно усърдие. Крайно време е цялата българска обществено да разбере действително кой е Той, каква е създадената от него духовна общност и какви са целите на цялото това безценно духовно и практико-приложимо богатство, оставено от Него. Наш дълг е да положим всички усилия в това направление. Перспективите на общественото проявление на Братството би трябвало вече да бъдат свързани с редовни (а не инцидентни, най-вече в контекста на юбилейни събития) участия в телевизионни и радио-програми, върху постоянни колони на ежедневни и периодични издания – вестници, списания, алманаси и пр. Тиражите на собствените издания на Братството следва да нараснат и те да бъдат разпространявани сред всички обществени кръгове. При всички възможни случаи – безплатно! И нека се опитаме да погледнем още по смело в бъдещето и да открием в него собствен TV-

и радио-канал, както вече има и собствени сайтове в Интернет, които са отлични от многина заинтересувани.

Естествено, някой веднага ще възрази: "А откъде пари за всичко това?" Вярно е, че в момента нямаме достатъчно средства, за да си позволим всичко това. Ала духовният закон гласи, че ако вършим Божие дело на Земята, ще получим пълна подкрепа от невидимия свят. Правилото е: "Материалното осигуряване не предшества духовната работа, а то е следствие от нейното осъществяване." Учителят на много места ни напътства да не се стремим първо да си "оправим" материалните проблеми, че после да се заемем с духовното, а да постъпваме точно обратното – да започваме от духовния си дълг и като следствие всичките ни земни потребности ще бъдат удовлетворени.

Бялото Братство у нас разполага с огромен интелектуален и творчески потенциал. Сред членовете му има хора, заемащи водещи позиции в своите области на изява. Нужна е само съответстваща на потенциала степен на организираност, за да бъде даден мощен ход в решаването на задачите, стоящи пред нас. И съвсем не бива да разчитаме за това само на ръководството! То е претрупано с хиляди по-

големи и по-малки проблеми. Отговорността е на всички! А това означава: максимална лична отговорност и максимална инициативност в името на Доброто.

Учителят ни наблюдава от царството на Светлината и ни помага да вървим напред. Непрекъснато подготвя и изпраща сред нас нови души, които да се влеят в редиците на строителите на Новата Култура. Безмерни са величието и силата Му, но според закона за свободната воля, ако ние тук и сега не съдействаме за изпълнението на Неговите повели, каква полза от изповядването на неговото верую?! Не бихме могли да провалим Божественния план за планетата Земя, но сме в състояние да го забавим, и то чувствително. И тогава ще се наложи Учителят да си потърси други, по-надеждни изпълнители.

Не се опитвам да вдигам заплашително пръст, нито да играя ролята на мрачен пророк-отмъстител. Разсъждавам трезво за реалното положение и призовавам за реални дела. Те са по нашите сили! Те са част от нашия свещен обет да следваме Учителя на Любовта по всички земни и небесни пътеки. И няма кой друг да извърши всичко това освен ние самите, със собствени сили!

На работа, братя и сестри!

Константин Златев

ЕЗОТЕРИЧНА КОСМОГОНИЯ И АСТРОНОМИЯ

Окултна гледна точка към Вселената, Галактиките и Млечния път

Учителя Беинса Дуно е поставил в Школата на Бялото Братство задачата да се изучава Астрономия и да се познават научните данни за различните космически обекти. Освен това той е заострил вниманието към Астрономията, като е говорил на редица места в Словото на разнообразни теми, пряко или косвено свързани с планетите от нашата Слънчева система, Слънцето като звезда, Съзвездията, Галактиката и нейното Централно слънце Алфиола и въобще за цялата Вселена. Разбира се, ученикът се докосва по този начин до една по-вътрешна страна на науката за Космоса, която тепърва едва-едва се изследва от съвременната научна общност. Вещност по този начин Учителя съдейства и помага на учениците постепенно да развият космическо съзнание, чрез което да бъдат едно с Живата Разумна Природа, изявяваща се в цялата Вселена.

В настоящата поредица ще се опитаме, от една страна, да представим последни научни данни от областта на Астрономията, а от друга, да представим някои гледни точки

от космогонията на Езотеричното Християнство.

И така, както индивидуалното съзнание на ученика се разширява във все по-нови области от Науката за Живота, така и самото съзнание на човечеството също разгръща и обхваща със своето колективно съзнание нови области от Битието. Например, човечеството изучава Вселената през вековете и си създава от това Велико предметно училище все по-ясен и прецизен образ на Цялото. Учените астролози и астрономи са един вид аналог на фините мрежици от специализирани към определен план на Битието клетки в ретината, които възприемат физичните, етерните, астралните, ментални, причинни, душевни и духовни области от светлинния спектър. Астрономите на Средновековието, например, като един вид сетива на човечеството, насочени към огромните области на Космоса, все още са нямали ясно фокусиран образ за различните видове космични системи и са си представили Вселената твърде схематично. Преди всичко те са наблюдавали нашата

Слънчева система и нейните структурни елементи като още не са могли да осъзнаят правилно мястото на Слънчевата система във Вселената. През този период до някаква степен понятията *Галактика* и *Вселена* са били тъждествени

ни. През 1610 г. Галилео Галилей за пръв път наблюдава Млечния път с телескоп и открива, че е съставен от огромен брой звезди. През 1755 г. Кант, вдъхновен от ранните трудове на английския астроном Томас Райт, предполага в свой трактат, че Галактиката може да представлява въртящо се дисковидно тяло, образувано от огромен брой звезди, свързани (по подобие

на телата от Слънчевата система) от гравитационни сили, но в много по-големи мащаби. Тъй като Млечния път се наблюдава като звезден пояс, обхващащ като голям кръг цялата небесна сфера, той правилно допуска, че този ефект се получава, защото ние, намирайки се във вътрешността на този звезден диск, го виждаме според нашата перспектива като светлинен пояс на небето. Освен това Кант предполага, че някои от видимите мъглявини може да представляват други отделни галактични системи. През XIX в. се натрупва голям брой наблюдателен материал относно разнообразен набор от мъгля-

вини, сред които се отличават два особени вида – елиптични и спираловидни мъглявини. През този период, именно, под понятието *Вселена* все още се е смятала самата Галактика, а за наблюдаваните сложни мъглявини се е предполагало, че се намират вътре в Галактиката. Едновременно с това астрономите все по-точно изчисляват разстоянията до различните звезди в нашата Галактика, като по този начин се добива представа за реалните й размери. Едва с идването на началото на периода на духовно управление на слънчевия Архангел Михаил и синхронично с разширението на съзнанието на човечеството чрез отварянето на Езотерико-християнската Школа на Бялото Братство на Земята през 1922 г., зрението и мисълта на човечеството успяват да се докоснат и осъзнаят реалните мащаби на Вселената. Великият американски астроном Едуин Хъбъл – тази разумна монада-клетка от организацията на човечеството, успява да докаже, че някои от наблюдаваните спираловидни и елиптични мъглявини представляват огромни галактики, които се намират на разстояния много по-големи от размерите на нашата галактична система Млечен Път. По-късно, в края на XX век, чрез орбиталния телескоп носещ името на Хъбъл и изведен извън атмосферата на Земята, човечеството осъзнава, че във Вселената съществуват стотици милиарди галактики, всяка от които има десетки и стотици милиарди звездни системи, подобни или твърде различни от нашата.

Според Учителя планетите и звездите представляват клетки от организма на Великия Космически Човек, като излъчващите в разнообразни области от Цветните лъчи на Светлината слънца, представляват един вид аналог на най-висшите и еволюирали клетки в нашия организъм – неврони. Съзърцавайки Вселената с погледа на Миров Учител, Изразителят на Светия Дух на Земята ни помага да осъзнаем, че не само Космосът е Велико Разумно Същество, но и че Животът е разпространен навсякъде – по всички планети и звезди, и се проявява в най-разнообразни форми, а не само във физико-биологичната форма, основана на сложните съединения на елемента въглерод. Учителя казва: "Под човек ние не разбираме само онова същество, което живее на Земята. Човек съществува не само на Земята, не само в Слънчевата система, но той населява цялата звездна Вселена – всички слънца и планети. Планетите и слънцата са населени със същества от различна степен на интелигентност. Не е важно какви тела имат те – те са разумни същества и принадлежат към една и съща Човешка раса. Тази раса постепенно се развива. Всички тези човешки същества са клетки и органи в тялото на Великия Космичен Човек, когото Бог е създал. Всички човешки същества са произлезли от Космичния човек чрез постепенно развитие." Човечеството е разумна клетка от организма на Космическото човечество, а то е, както утвържда Учителя, физическото тяло на Христос, Който е самата същина и Аз на Космическия Човек. Всички ангели взети заедно образуват духовното тяло на Космическия човек. А всички Божествените ангелски

йерархии заедно образуват Умственото тяло или Аз-а на Космическия човек. И в смисъла на окултната астрономия може да се каже, че различните човечества, проявени в различни физически, етерни и астрални форми заедно с планетите, слънцата и всички звездни системи образуват физическата страна на Космоса. Ангелските йерархии, от Ангели до Господства, заедно с различните звездни системи и духовния свят образуват Духовната Вселена. И Божествените ангелски йерархии – Престоли, Херувими, Серафими, заедно със звездните системи от Божествения свят образуват Великия Първичен Космос на Божествения свят (виж глава-та Велико Всемирно Братство в книгата *Учителя говори*). Тези три нива на Битието не са отделени, а представляват едно цяло. В този смисъл една галактика не е образувана, както учи материалистичната наука, само от междувъздушен газ, прах, астероиди, планети, звезди и тъмна невидима материя, а освен това и от различните духовни структури, слънчеви системи, елементи и същества на Ангелски и Божествените светове. Най-общо казано, дадено човечество заедно с йерархиите на Ангелите, Архангелите и Началата са дълбоко свързани и се отнасят към дадена планета като космически структурен елемент. Минералите, Растенията, Животните, Човешката йерархия и трите Ангелски йерархии образуват една обща, органично и духовно свързана система, която със своите седем структурни нива може да се нарече Планетарно Космически Човек. Споменатите Ангелски йерархии заедно с още по-могъщите и извисени Власти, Сили и Господства управляват планетарния живот, и се отнасят към слънчево-системния живот на дадена звездна система, като космически структурен елемент. Всички човечества на дадена слънчева система, заедно с шестте Ангелски йерархии (Ангели, Архангели, Начала, Власти, Сили, Господства) образуват един още по-висш седмостепенен организъм, който може да бъде наречен Звездно-системен Космически Човек. Всички слънчеви системи, които включват всички описани йерархии, са създавани, координирани и усъвършенствани от Божествените Ангелски йерархии – Престоли, Херувими и Серафими, като заедно с това те работят и за галактиката, като космически структурен елемент. Престоли, Херувими и Серафимите са свещените служители и проводници на Истината, Мъдростта и Любовта на Христос, Който е Глава на Великото Всемирно Братство и освен това е изявител и център на космическата дейност на Висшите духовни принципи – Отец, Син и Свети Дух. В момента, в нашата Галактика и в Слънчевата система Христос изявява най-активно Принципа Син, поради което ние Го познаваме като Изразител и Образ на Божествената Любов.

Ученикът трябва постепенно да извисява своето съзнание в разширеното комическо съзнание, за да може вечерно време, в Божествения 12-и час да съзърцава Млечния Път като Тяло Христово – като организация на Великия Космичен Човек, Който се нарича още Отец на Светлините.

Следва продължение

Филип Филипов

Астрологична прогноза за периода 01.01 - 20.01.2005

Както споменахме в миналия брой на вестника, Слънцето преминава през галактичния екватор в периода 7.12.2005 – 4.01.2006 и се намира в максимална връзка с Алфиола в периода на Зимното слънцестоеене и Коледа (21-25.12.2005). Това е изключителен момент за връзка с Христовия дух, Който според Учителя е макрокосмически свързан с Алфиола и цялата Галактика въобще. Слънцето навлиза в знака Козирог на 21.12.2005 в 20.35 ч., като по този начин се създават условия, именно, висшите цели и Добрадетели да се приложат и в най-трудните материални условия.

В края на месец декември действат особено силно две космически конфигурации – от една страна, тау-квадратурата между съвпада на Юпитер и Луната в Скорпион, Сатурн в Лъв и Марс в Телец (26-27.12.), а от друга, тройният съвпад между Луната, Меркурий и Плутон в Стрелец на фона на централното струпуване от звезди около Алфиола и ядрото на Галактиката (29-30.12.). Ако първото съчетание отново ще подложи на душевен изпит хората, имащи важни астро-точки в знаците Телец, Лъв, Скорпион и Водолей, то втората визуирана астрологична конфигурация ще е особено благоприятна за окултното развитие на Стрелците и хората, имащи важни позиции в своя хороскоп в другите огнени знаци – Овен и Лъв. Последният аспект може да бъде възприет като неблагоприятен от хората, родени в последните градуси на знаците Близнаци, Дева и Риби.

Новолунието, ставащо на 31.12., ще ни помогне да преосмислим кармически изминалата година и да започнем хармонично новата 2006. Това именно може да стане, ако отделим и насочим чрез медитация или размисление положителна мисловна енергия в момента на новолунието, което настъпва в 5.12 часа.

В първия ден от новата година действат, както хармоничният троен съвпад между Луната, Венера и важният астероид Хирон в първите градуси на Водолей, така и тригонът между

Слънцето и Марс, който се случва относно централните градуси на знаците Телец и Козирог. Това космическо съчетание може да спомогне да се хармонизират трудните енергии, идващи от слабия голям квадрат, образуван от Нептун във Водолей, Марс в Телец, Сатурн в Лъв и Юпитер в Скорпион, но само ако се приложи съзнателно волево усилие на човешкия дух, подкрепено от реализирането на висши духовни енергии, идващи от трансатурновите планети (Уран, Нептун, Плутон), които по това време образуват помежду си мощни творчески и спиритуални аспекти. Последното особено важи за хора, имащи важни астрологични позиции около 25-27° на Стрелец (съвпад между Плутон и Меркурий), около 16° на Водолей (Нептун) и 8° на Риби (Уран). Ако се приложат правилно висшите вибрации на Ангелската Мъдрост (Уран), Божествената Любов (Нептун) и Окултните сили (Плутон), ще може да се извлече позитивен ученически опит от напрегнатата космическа конфигурация, описана по-горе като голям квадрат между четирите планети. Това особено важи на 2.01.2006 и то най-вече за хора, които имат важни астрологични позиции в централните градуси на Водолей, защото именно тогава Луната съвпада с Нептун и допълнително усилва описаната ситуация. Подобна ситуация, но с още по-голяма хармонична сила се разгръща на 04.01., когато се образуват мощни хармонични, творчески и спиритуални аспекти между почти всички планети в нашата Слънчева система. Това особено важи за хора, имащи важни астрологични точки в:

◆ 8-14° на Риби, поради действащ интуитивен съвпад между Луната и Уран, допълнително подкрепен от тригон Юпитер и секстил от Слънцето, действащи към тази област от Рибите;

◆ последните градуси на Стрелец, поради присъствието в тази област на Меркурий и Плутон, които са творчески и спиритуално подкрепени от Нептун и съвпада между Луната и Уран в Риби;

◆ в централните градуси на Козирог, поради хармонично усилен от два секстила тригон между Слънцето в Козирог, Юпитер в Скорпион и съвпад между Луната и Уран в Риби.

Съвкупността от тези мощни благоприятни астрологични конфигурации ще изискват съзнателна духовно-ученическа работа за поживяване и възприемане на плодовете и блага, подарени ни от действателността в целия Космос Христов Дух.

Тази космическа ситуация продължава и се развива с променлива сила чак до 8.01. Ако се усвоят правилно хармоничните сили, описани току що, и ако се приложат съзнателно Добрадетелите: спокойствие, въздържание, положителна нагласа основана в дълбочина на Божията Любов, будност и самоконтрол, ще може да се преодолее взривоопасната тау-квадратура действаща на 8-9.01. между съвпада на Луната и Марс в централната област на Телец, Юпитер от 15° на Скорпион и Нептун от 17° на Водолей.

Около 12.01. има нови хармонични условия в Космоса, които могат да бъдат усвоени от ученика, ако той разреши правилно, чрез приложени Добрадетели, опозицията и противопоставянето между Марс – човешката воля и инициатива, и Юпитер – социалните условия, властта или духовната гледна точка за живота. Тъй като в този момент действат тригон/секстил от Меркурий (ума, словото, комуникацията), насочен към тази опозиция, а заедно с това – творчески и спиритуални аспекти между висшите планети и кармически тригон/секстил между Оста на Еволюцията (Долен-Горен Лунен възел) и Сатурн, човек може да впрегне на творческа и разумна работа напрежението между Юпитер и Марс. Благоприятните условия още повече се усилят и от факта, че по това време действа Горен съвпад между Венера и Слънцето, т.е. енергиите на сърцето и Любовта ще започнат да се изпълват с възвишени вибрации, защото Венера от Вечерница става Зорница и ще започне да се вижда в своя Хелиакален изг-

рев (изгрев от лъчите на Слънцето) малко преди изгрев Слънцето от 12.01. нататък. Възприемането на описаните възвишени сили е особено важно. Нещо повече, тези благоприятни енергии трябва да се опазят и съхранят, защото до около 23.01. ще следва поредица от неблагоприятни космични съчетания, задвижени от дисхармоничните аспекти, породени от Луната. Например на 13.01. към опозицията между Юпитер и Марс се добавя и противопоставяне между Луната и Меркурий към централните области на Козирог и Рак. За радост два секстила и два тригона вплитат тези две опозиции в обща космическа конфигурация, което означава, че независимо, че ще има противоречия между личните стремежи и социото от една страна, и душевните и умствените процеси от друга, все пак е възможно чрез съзнателна ученическа работа тези противоречия да бъдат преодоляни и да бъдат вложени като движеща сила за някаква разумна дейност. Не трябва да се допуска емоционален дисбаланс, предизвикан от материални проблеми, внесени от опозицията между съвпада на Венера и Слънцето в 24-25° в Козирог и Луната в Рак при пълнолунието на 14.01., особено при хора имащи важни астро-точки в 25° от кардиналните знаци. На 15-16.01. Луната съвпада със Сатурн и по-късно създава точен Голям квадрат между себе си и Юпитер, Марс и Нептун. Тази напрегната космическа ситуация може да бъде правилно трансформирана, ако се проведат висшите енергии на Божията Любов, която действа чрез серафимската октава в нашата Слънчева система – Нептун. За това ще спомогат с творчески и спиритуални аспекти, от една страна, идващи от Слънцето (съвпаднало с Венера и Меркурий) и от еволюционния Горен Лунен Възел, а от друга – от Уран и Плутон, все насочени към Нептуновия връх на оформящата се Голям квадрат.

Слънцето влиза в знака Водолей на 20.01.2006 в 7.16 ч.

Филип Филипов

“Житното зърно е емблема на човешката душа. То представлява велика история в развитието на Природата. Ако вие можете да разгърнете листата на житното зърно, да проследите неговата история, щяхте да разберете напълно историята на човешката душа. Както житното зърно пада в земята и умира, както то пониква, израства и дава семе, същото става и с човешката душа”.

“Сила и живот”, първа серия

“Ще се намериш посвят на Божествената нива. Ще минеш през процеса на житното зърно. Ще намериш процеса на поникването, ще претърпиш зимата, вятъра, студа, додето разбереш Божиите пътища. Не че БОГ има нещо против теб, но то е за твоя полза. Тогава ще се развиваш, иначе ще стоиш в хамбара. Когато БОГ иска да ни даде свобода, то е преминаване от едно състояние в друго. Външните страдания идват, като един процес на съзнанието. Страданията показват, че ние сме на правия път. Щом страдате, бъдете сигурни, че се намирате на правия път. Но престанеш ли да страдаш на Земята, тогава можеш да се разколебаваш. Сега трябва да изучаваме тази дълбока наука за самовъзпитанието. Трябва да се възпитавате. Човек трябва да работи върху себе си, за да стане силен, за да изработи своята свобода, трябва да придобие и знание. А пък за да придобие знание, трябва да има широк поглед, трябва да учи. Аз желая всички да бъдете много трудолюбиви, да учите и да правите постоянно малки опити”.

“Доброто семе”, ИБ 1930-1932 г.

Автентична статия за провеждането на житния режим от Учителя през месец февруари, бе публикувана за първи път в брой 1/1995 г. на в-к “Братски живот”. Независимо от това, през изминалите години често се спекулира по този въпрос и се правят много грешки от хората в Братството, най-вече от незнание. Възникнаха и много допълнителни, уточняващи въпроси. Затова сега, отново, бих желал да разкажа по-подробно за това, как точно Учителя е провеждал житния режим.

Аз започнах да изпълнявам житния режим през м. февруари 1960 г., в съответствие с указанията, които ми даде нашата ръководителка в Габрово – с. Цанка Екимова – една от най-близките ученички на Учителя. През тези години ми правеше впечатление, че точният начин на провеждането на режима не беше еднакъв във всички братски групи по градове и съществуваша явни разлики в детайлите. Това за мене беше учудващо и необяснимо.

Случи се така, че през м. януари 1968 г. бях изпратен от завода, в който работех, на двумесечна специализация в София. Тогава посетих на Изгрева готвачката на Учителя – с. Йорданка Жекова и ? се оплаках, че тази година няма да мога да проведа житния режим, понеже съм командировка в София и нямам условия да си приготвя житото. Тогава тя ми предложи да ходя всеки ден при нея, да се храним заедно и така да изкараме житния режим. Аз ? благодарих с голяма радост и така БОГ ми даде възможност “да пия от извора” и да разбера истината за житния режим. Едва сега аз раз-

Отново за житния режим

брах, защо имаше сред учениците различия при провеждането на режима.

Сестра Йорданка ми обясни, че по време на Учителя, този режим през м. февруари са го провеждали само двамата в тайно и Учителя приживе не е искал да го даде на Братството. Тъй като по време на Учителя на Изгрева е съществувала традицията да има общ обяд, а вечер Учителя често са го камили на вечеря от някоя братска група с цел за общуване и разговори с Учителя – тогава е правело впечатление, че за известен период от време през м. февруари, Учителя е отказвал на тези покани и са се хранили само със своята готвачка. Приятелите не са знаели истинската причина за отказа на Учителя, но са приемали това като негово желание за известна почивка и усамотение. Ние можем само да гадаем, каква е истинската причина Учителя да не сподели това упражнение с Братството, но този факт ми обясни на какво се дължат различията за провеждането на режима в различните братски групи. Фактически този режим не е описан в никоя беседа или пък в разговорите с бр. Боян Боев, а упражнението с житото, дадени в някои беседи са доста различни от провеждането на житния режим през февруари. Затова някои наши приятели, които твърдят, че са чели за този режим в едни копия беседа, всъщност говорят за други упражнения и задачи, които Учителя е задавал в Школата. Фактически с. Йорданка Жекова е единствената, която е била запозната с режима. Тя ми сподели, че през 1953 г. Учителя ? се явява на сън като видение и ? разрешава да даде режима на Братството. Тя обаче беше изключително свенлива, скромна и свита душа и не го беше описала, а ми каза, че го споделя само с тези, които се интересуват, които пък съответно преразказват на другите и така възникнаха неточности и непълноти. Затруднението идваше от това, че даже най-близките ученици на Учителя, като бр. Боян Боев, бр. Борис Николов, с. Паша Теодорова, с. Мария Тодорова и други фактически не знаеха за съществуването на житния режим.

Затова аз съм изключително благодарен на съдбата за дадената ми възможност да карам режима с готвачката на Учителя и да ? задам много въпроси, които да изяснят всички детайли и сега споделям това с всички, за да стане истината достъпна до всеки, който желае да се докосне до нея.

Житният режим ЗАПОЧВА ВИНАГИ през м. февруари (никога през друг месец) 1-3 дни след пълнолуние. Тъй като то всяка година се пада на различни дати, затова и началото на режима не е от една и съща дата и по-късно, когато пълнолунието е по в края на месеца, режимът може да продължи и през м. март. Трябва веднага да отбележим, че житният режим през м. февруари няма пряка връзка със зодиакалните знаци и не е задължително да бъде провеждан само в зодиакален знак Водолей, а може и в зодиакален знак Риби. Когато пълнолунието през м. февруари се пада в крайните дати на месеца (например 27-28 февруа-

ри) и тогава ако вземем за начало на режима три дни след пълнолуние би означавало режима да започне през м. март. Това не би било правилно, защото противоречи на основното правило режимът да започва през месец февруари. В такива крайни случаи се взема пълнолунието в крайните дати на м. януари, като режимът трябва да започне в началото на месец февруари.

Като отчитаме дневната цикличност през седмицата, най-благоприятно (но не задължително) е режимът да започне в сряда, за да се отпости на десетия ден в петък. Задължително обаче е, отпостването да стане все още на разсип на Луната, т.е. преди датата на новолунието.

Така, ако отчитаме всичко горепосочено, най-благоприятно е житният режим през м. февруари 2006 г. да започ-

не на 15.02. (сряда), тъй като пълнолунието е на 13.02.2006 г. Житният режим продължава десет дни.

не на 15.02. (сряда), тъй като пълнолунието е на 13.02.2006 г. Житният режим продължава десет дни.

През м. февруари Природата още “спи” зимен сън и ние трябва да пречистим физически и духовно организма си, за да можем да възприемем праната, която е в изобилие в началото на пролетта. Учителя е избрал м. февруари като най-подходящ период за прочистване на организма. И наистина м. януари е все още много рано, а температурните условия често са много сурови, което би изтощило организма, а м. март е вече късно в условията на умерения пояс.

ПОДГОТОВКА

На първия ден сутринта се казва един път формулата:

“Господи, приеми ме в лечебницата на Природата за десет дни”.

Всеки ден трябва да се употребяват:

- 100 грама жито (то съдържа всички елементи необходими за поддържане на живота;
- три ябълки (за сърцето);
- девет ореха (за мозъка);
- мед (за кръвта) и лимон;
- минимум 1,5 литра преварена вода.

Необходимо е плодовете да бъдат най-хубави и здрави, а водата да бъде от някой чист извор, а не от водопровода, защото последната е хлорирана и нечиста. Не се препоръчва и минерална во-

ПРИГОТВЯНЕ НА ЖИТОТО

Сто грама жито се измива много добре от вечерта и с лъжица се слага в добре запазващ топлината еднolitров термос. Залива се с вряла вода почти догоре и термосът се затваря добре, за да може житото да няма достъп до въздуха. На сутринта внимателно се излива от термоса само житената вода и се изпива на гладно, половин-един час преди закуската, като се добавя мед и лимон по вкус. Необходимо е тази житена вода да се задържа малко в устата, като се “дъвче”, а не да се изпива на-

едри глътки, защото фактически това е изключително силна и концентрирана храна. Житената вода е също и много силно лекарство, което Учителя дава за лекуване на нерви, като в този случай тя е необходимо да се пие 40 дни. Така че тези, които искат да се лекуват, биха могли след завършването на житния режим (10 дни) да продължат да пият житената вода. Горепосочената житена вода има тази лечебна сила само в случая, ако житото е сурово, водата не може да протикне през обвивката на житните зърна и да поеме жизнената им сила. Искам изрично да подчертая, че Учителя е ползвал през житния режим само **грухано жито** от сорта бяло жито, а не сурово или покълнало такова. Това трябва да се има предвид от всички, които искат правилно да проведат житния режим. Употребата на сурово жито – това е друго упражнение, дадено от Учителя в беседа, което обаче не се отнася за житния режим през февруари.

Дневната порция жито се разпределя на три части, като е желателно, след отсипване на съответната част, останалите части да остават в добре затворения термос, което запазва житото в свежо и прясно състояние, докато, ако то се отсипне сутринта и стои на открито то се окислява от въздуха и губи от своята хранителност. При всяко от яденетата се изяжда: съ-

ответната част от житото, една ябълка и 3 ореха.

Желателно е около част преди ядене да се изпиват поне по 2 водни чаши преварена вода с мед и лимон. Практически сутринта тази роля изпълнява житената вода. Ако не се пие достатъчно вода, организмът се обезводнява и житният режим се кара много трудно. Затова пийте вода, колкото може повече, но само преварена такава и никога студена, непреварена.

Тук искам да споделя, че когато бях с готвачката на Учителя, първоначално аз слагах меда във водата и така го пиех разтворен. Забелязвайки това, тя ми направи забележка: “Учителя не правеше така”. Но как, запитих аз, нали науката препоръчва медът да се разтвори, а не да се приема концентрирано. Тогава тя ми обясни, че Учителя е взимал с малка чаена лъжичка мед и го е слагал в устата на горното небце. След това е отпивал от водата, в която е капвал по няколко капки лимон. Водата е задържал достатъчно дълго в устата си и я е “дъвчал”. По този начин тя е разтваряла меда в устата и така я е поглъщал. Но защо е правил така, аз не знаех, каза тя, и затова го запитих и той ми обясни, че най-висшите духовни центрове в мозъка на човека се хранят само от веществата, които се приемат чрез устата и че соковете от стомаха са много груби за тях. Освен това, каза тя, Учителя веднъж ме запитал: “Сестра, вие колко пъти дъвчите житото преди да го глътнете?” Аз сконфузно отговорих: “Учителю, нали знаете, аз съм бързичка и така... набързо, набързо”. “А, не, поклати глава Учителя, трябва да го дъвчете 99 пъти”. Той винаги подчертаваше, че храната трябва да се дъвче продължително и внимателно, за да се хранят духовните центрове и за да бъдем здрави. Тези, които дъвчат малко и задържат храната малко в устата си, казваше той, не могат наистина да бъдат духовни хора, защото техните духовни центрове гладуват. Преди да изядем ябълката е необходимо да я поддържим в ръка, да я разгледаме внимателно, да се свържем с нейната аура, да ? се порадваме, да благодарим на дървото, на Слънцето и т.н. При ядене трябва да спазваме даденото ни от Учителя правило: “Хранете се с Любов и благодарност!”

Тук е мястото да споделя един интересен случай, който ми разказа с. Йорданка. “На петия ден на обяд, след като си изядохме житото, Учителя каза: “Рекох, ида”. Аз веднага погледнах през прозореца, мислейки, че някой ни идва на гости. Учителя се засмя и каза: “Не, рекох, новите клетки идват”. Житният режим е даден за обновяване клетките на организма и както се вижда това става на петия ден. Именно на това се дължи и тази лекота и хубаво чувство, което ние придобиваме от петия ден нататък и ни става значително полеко и приятно.

По време на житния режим не се употребява никакъв сол, а лимонът да бъде максимум един на ден. Ме-

дът е по вкус и няма ограничения. Добре е семките на ябълките да се посадят на подходящо място, като с това, ние ще изразим нашата благодарност за тяхната саможертва.

Нека сега разгледаме един изключително важен аспект на житния режим. За да го илюстрирам, искам да разкажа една много стара история, която някога сподели с мен една възрастна сестра: “Бях много болна и с всеки месец ставах по-зле. Лекарите не ми помогнаха и само влошаваха положението ми. Накрая реших да се обърна към Учителя за помощ. Споделих с него за болестта си и след като ме изслуша внимателно, Той каза: “Вие сте болна, защото ядете свински пържоли”. Но, моля ви, Учителю, възразих аз, от 17 години съм вегетарианка и не съм опитвала и хапка месо. “Да, каза Учителя, но аз имам пред вид не физическата храна, а вашите мисли и чувства”.

Този случай много добре показва, че истинското, пълното вегетарианство, както и постът, са наистина такива и ще допринесат полза само ако са в трите свята, т.е. физическия, духовния и Божественния. С други думи ние трябва да спазим закона за абсолютната чистота не само относно физическата храна, но също и да имаме само светли мисли, чисти чувства и добри и благородни постъпки. Затова е абсолютно необходимо през тези 10 дни да станем СЛЪНЧЕВИ ХОРА и да не допускаме в себе си никакви отрицателни мисли и чувства и съзнателно да правим добри и благородни постъпки.

ОТПОСТВАНЕ

Отпостването се прави на десетия ден на обяд, като към житото и останалата храна се добавя и ангелска супа, подправена с малко сол. Ангелската супа се приготвя, като се сварят цели, обелени картофи и накрая се добавя магданоз, като може и чер пипер. Няма точен брой картофи, които трябва да се изядат – това е според индивидуалното предпочитание. В дните след житния режим трябва да се внимава да не се преяжда и преминаването към обичайния режим на хранене да се осъществи плавно и постепенно, в хармония с вътрешния усет и чувство за мярка.

Всички отпадъци от храната по време на житния режим като ореховите черупки, обелки и т.н. не бива да се изхвърлят на боклука, а да се събират в найлонов плик и след като свърши постът, отпадъците да се зароят на някое чисто място сред Природата. Между впрочем с. Йорданка добавя, че по същия начин трябва да се постъпва и с хранителните отпадъци от братските вечери, когато се събираме за нашите празници и последните също трябва да се зароят, а не да се хвърлят на боклука.

Смисълът на житния режим е да ни пречисти и извиси физически и духовно, да ни направи НОВИ ХОРА, хора, които сега ще дойдат през новата епоха на Водолей и които Учителя нарече СЛЪНЧЕВИ ДЕВИ. А да се стремиш да достигнеш тази мярка, този висок идеал, това е прекрасно! Нали?...

Записал от сестра Йорданка Жекова брат Жоро - Габрово

Мислите на човека проникват в междумолекулното пространство на мозъчната нервна система, а чувствата – в междумолекулното пространство на симпатичната нервна система. Ако някой човек не даде възможност на мисълта си да се реализира, тя ще предизвика взрив в мозъчната нервна система. Ако пък подпуши някое свое чувство, то ще предизвика взрив в симпатичната нервна система.

ПРИ НЕВРАСТЕНИЯ

◆ Сложете някакъв златен предмет в чиста вода за 48 часа, в съотношение 1:10 – 1 гр. злато в 10 гр. вода да престои на Слънце. Микроскопичните частици на златото ще се разтворят във водата и тя ще стане лековита. Пийте един път дневно по 10 капки от нея. Златото ще регулира нервната ви система.

◆ За всички нервни заболявания яжте много ябълки, круши, орехи.

◆ Неврастеникът трябва да яде по 3 кюфтета, направени от праз - сутрин, обед и вечер, в продължение на 10 дни. Рецептата се състои от: праз, малко брашно или галета, масло и яйца.

◆ При неврастения е много добре да се подложите на грахова диета.

◆ Вечер преди сън, изяждайте по една глава лук за тонизиране на нервната система.

◆ Краставицата също действа благотворно върху нервната система; но тя трябва да се яде сутрин и на обяд. Вечер след залез слънце, да не се яде.

◆ Сутрин, обед и вечер изпияте по 2 чаши гореща вода на глътки.

◆ За обяд се препоръчва бамя и стъргана ряпа с малко лимон и зехтин.

◆ Царевична вода - 1 кг. царевичка да ври в 1,75 литра вода, докато остане 1 литър вода. Да се пие 3 пъти на ден, сутрин, обед и вечер. Ще варите царевичната вода ден за ден.

◆ Смуцава ли ви нещо, чувствате ли се нервен, раздразнителен, сварете си оризова вода. По 3 супени лъжици 3 пъти на ден в продължение на 1 седмица. Втората седмица вземете 1 кг. грах, сварете го хубаво на супа и го взимайте по 10 супени лъжици 2 пъти дневно, на обед и вечер. Третата седмица ще вземете и ще си омесите хляб сами. Цяла седмица ще ядете хляб, който сам сте си омесили.

◆ За неврастенията и всички нервни болести препоръчвам април, май и юни, разходки в планината. Ще се разхождате сутрин, докато Слънцето още не е изряло и малко след изгряването му, ще вървите от изток на запад, така че Слън-

цето да пече гърба ви.

◆ За успокоение на нервната система отглеждайте сини цветя.

Когато човек се гневи, дразни, възбужда, жлъчката не действа добре и в резултат на това се появяват различни разстройствата в организма. За да трансформира чувствата си и да асимилира правилно сока на жлъчката, човек трябва да яде такава храна, която да му е приятна – главно плодове.

◆ За жлъчка пийте сок от ряпа, по 1 чашка, 3 пъти дневно, 1/2 час преди ядене. Към сока можете да прибавите малко захар на вкус.

◆ При болести в жлъчката са полезни киселите храни, особено лимоните. Избягвайте тлъстите, мазните храни. Изобщо яжте по-лека храна.

Когато в мисълта се вмъкнат безпокойни и криви чувства, зрението отслабва. Тези чувства втвърдяват нервните влакна, вследствие на което те губят своята еластичност.

ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ЗРЕНИЕТО:

◆ За очите, яжте леща.

◆ Искате ли да усилите зрението си, излизайте навън след полунощ от 12 до 1 ч., когато небето е звездно, да наблюдавате звездите. А също излизайте и по време на буря, да наблюдавате светкавиците.

◆ Друг метод да се засили зрението ви е да режете лук.

◆ Ако очите ви се зачервяват често, всеки ден яжте по 100 гр. сурово жито в продължение на 10 дни. И тук се препоръчва рязането на лук.

◆ Използвайте и друг метод за усилване на зрението – методът на концентрация в точка. Започнете от 1 мин. и постепенно увеличавайте. Като правите упражнението, съзнанието ви трябва да бъде съсредоточено.

◆ Правете упражнения на очите си да отправите повече кръв към тях: Повдигнете очите си нагоре към небето, след това надолу към земята, после надясно и накрая наляво. Това упражнение ще изпълнявате без да движите главата си, да става само от очите. Изобщо правилото е: когато искаш да видиш нещо, да не въртиш главата си на една или на друга страна, а да движеш очите си.

◆ За добро зрение трябва да консумирате: за деца и юноши по 700-800гр. чисто масло на месец, за възрастни 400-500гр. Маслото да е прясно и да се държи на сухо и тъмно.

◆ Ако очите ви са отслабнали, вглеждате се в жълти цветя.

“Хлябът съдържа в себе си всички хранителни материали. Човек може прекрасно да живее само с хляб, плодове и вода. Важно е да се дъвче много добре и да се яде с Любов, благодарност и разположение. Хората направо се осакатяват, като си угаждат в яденето и като набързо се нагълтат, без да дъвчат. Да ядат не знаят, да спят не знаят, да гледат не знаят, да дишат не знаят, а искат да са здрави.”

Учителя

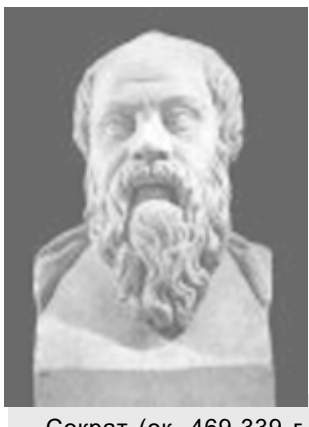
Махатма Ганди (Махандас Карамчанд Ганди, 1869-1948) - наречен от индийския народ Махатма - “Велика душа”. Сочен като една от най-големите политически фигури на ХХ век, виден деец на индийското националноосвободително движение, реформатор, хуманист:

“Величието на една нация, нейният морален прогрес може да се определи според начина, по който тя се отнася към животните.”

“Според мен животът на агнето е не по-малко ценен от този на човешко същество. Аз не бих искал да отнема живота на агне заради човешкото тяло.”

“Аз не приемам месната храна като необходима за нас на никакъв етап и в никакъв климат, в който е възможно за човека по принцип да живее. Аз смятам месото за неподходящо за нашия вид. Ние грешим като се държим като по-низшия животински свят, ако сме по-висши от него.”

Статията е подготвена с текстове от интернет страницата: <http://vegetarianstvoto.hit.bg> За да получите повече и най-нова информация за вегетарианството посетете този сайт!

Сократ (ок. 469-339 г. пр. Хр.) - бележит древногръцки философ.

Дава образец за един здравословен град, като при това определя за гражданите храна, която се състои от плодове, житни храни и зеленчуци. Отговаряйки на едного, който мисли, че такава храна е съвсем проста, Сократ казва: “Струва ми се, че описаният град е истински и, така да се изразя, здравословен град. Но ако исках да изнамерим и град, който страда от болести, нищо не ни спира да направим това. Изглежда, че някои хора не ще се задоволят с храната или начина на живеене, който описавме и ще искат да имат в добавка много мебели и вещи, а също така и месо.” По-нататък Сократ описва защо смята употребата на месо за начало на много нещастия за хората и цялото общество. Той смята, че войните и болестите са далечно, но действително последствие на месоядството.

Джордж Бърнард Шоу (1856-1950) - забележителен английски писател от ирландски произход, световноизвестен драматик и публицист:

Запитали Шоу защо не яде месо и с присъщото му чувство за хумор, той отговори: “Животните са мои приятели, а аз не ям приятелите си.”

СПОРТ

Растителната храна съдържа голямо количество захариди, които са подходящ източник на енергия за организма. В храните от животински произход има по-голямо съдържание на белтъчини и мазнини, но тяхното изгаряне при физическо натоварване не е така изгодено. Има много атлети, тенисисти, триатлонисти, хокеисти и футболисти, които са изпитали изгодата от вегетарианското хранене при спорта, като я използват при това, за да достигнат по-добри спортни резултати пред другите.

Науката за храненето е бъдеща наука. Храненето е свързано с надеждата, която е изява на Любовта на физическия свят. Когато човек изяви Любовта в нейното съвършенство и храненето ще е съвършено.

Преди ядене да се изпия една чаша вряла вода, а докато слагаш масата, пей.

Плодовете да се ядат половин час преди или един час след хранене.

Сиренето да се яде сутрин - внася злато в организма. Сиренето е полезно за черния дроб и зъбите, но изкиснато. Вечер избягвайте чай и течни храни. Яжте праз, варени картофи, кисело мляко или салата от печени чушки, домати и други. Вечер не бива да се употребяват мазни храни, тестени и шоколади. Една глава лук тонизира нервната система и регулира половата енергия. Вечерята да става между 6-7 часа, така се улеснява дейността на сърцето и се спи спокойно.

ПРАВИЛА ЗА ГОТВЕНЕ

Винаги слагайте продуктите в кипяща вода. Всички яденета да се варят на умерен огън, никога да не стоят на огъня след като са сварени. Едно вегетарианско ядене, освен сухите бобови растения, не трябва да ври повече от 20-30 минути. Продуктите се приготвят, когато водата започне да ври. Избелите лука, изплакани го и веднага го нарежи, след това морковите и другите зеленчуци. Не дръж никога обелени и нарязани продукти във вода. Повечето витамини не издържат на светлина, други на топлина. Спанакът не трябва да се държи нито минута във вода. Измий го с топла вода и го постави да ври пет-шест минути преди свалянето от огъня. Никога не слагай сода в боба или в което и да е друго ядене или сладкиш. Не трябва да се отваря капак, докато яденето ври. Като сложиш последния продукт, виж часовника и отдръгни яденето в определеното време. Приготвяй яденето така, че да е готово, когато седнеш да ядеш. Яденето не бива да се претопля. Добре е да се готви само за обяд или само за вечеря. Трийсет минути след като яденето е свалено от огъня, разлагането започва. Добре е при всяко ядене да има нещо сурово за салата. При стърганите моркови след седем минути на светлина витамините се разлагат. Всички подправки, като магданоз, джоджен, копър да се слагат накрая преди снемане от огъня. Доматите да се варят от 3 до 5 минути. Готвиш ли, пей, бъди радостен, за да се радват и тези, които ще го ядат.

Учителя

Юбилеен духовно-научен симпозиум

2 СЕПТЕМВРИ 2006 ВАРНА

100 ГОДИНИ ВАРНЕНСКИ СЪБОРИ НА СИНАРХИЧЕСКАТА ВЕРИГА НА БЯЛОТО БРАТСТВО

70 ГОДИНИ ЖЕРТВЕНА МИСТЕРИЯ НА УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Теми на симпозиума:

◆ Духовни и исторически аспекти на варненските събори на Синархическата верига – 1906-1909 г.

◆ Същност и мисия на жертвената мистерия на Учителя Беинса Дуно от 1936 г.

◆ Езотерично-християнски синтез в интерпретацията на варненските събори и жертвената мистерия на Учителя.

Форми на участие:

◆ научно съобщение

◆ обзорен доклад

Заявка за участие: кратко резюме (анотация) на съобщението и/или доклада (в писмен или електронен вид, съдържащо точен пощенски и/или електронен адрес)

Краен срок за изпращане на заявка: 31 май 2006 г.

Очаквана програма и оферта за настаняване: 1 юли 2006 г.

Адрес за кореспонденция

Димитър Калев, 9002 Варна, бул. Цар Освободител 49 А, ап. 43

тел: (+359 52) 639 639; e-mail: kalevi@mnet.bg

Организационен комитет

Димитър Калев, Соня Митева, Христо Маджаров, Филип Филипов и Андрей Грива

Един духовен метод на Антропософията – Медитацията през Дванадесетте Свети Ноци от Рождество до Богоявление

Ако отправим своя духовен поглед към кръговрата на годишните времена, ние можем да го превърнем в едно наистина дълбоко душевно изживяване, както и в път на вътрешно развитие – в път към духовния свят, към нашата духовна Прародина. И периодът от празника Рождество (25 декември) до празника Богоявление (06 януари) е особен важен за нас, когато се стремим да съпреживеем Христовото Събитие дълбоко в сърцата си, и да стигнем до едно искрено разбиране на Христовото Същество. През тези 13 дни и 12 нощи самите Небеса се отварят и говорят на човеците, които могат да ги чуят, на човеците, “проникнати от добра воля”. Но какво е онова, което се излива от Космоса към Земята през този период от годината?

Организмът на Всемирното Бяло Братство от Христови Ангели, или Великият Макрокосмически Човек, се състои от самото човечество заедно с още девет Висши Йерархии Ангели, безкрайно възвишени и Божествени духовни същества, намиращи своя сетивен израз във Вселената в девет от зодиакалните съзвездия, обкръжаващи Земята. Към тях ние можем да прибавим и Божествената Троица – Отец, Син и Светия Дух – намираща също донякъде отражение в останалите две зодиакални съзвездия. В езотеричното Християнство тези съответствия са както следва:

◆ Отец – няма съответствие, прониква и обхваща всички останали

◆ Син (Христос) – Овен

◆ Св. Дух - Телец

◆ Серафими – Близнаци

◆ Херувими – Рак

◆ Престоли – Лъв

◆ Господства – Дева

◆ Сили – Везни

◆ Власти – Скорпион
◆ Архаи – Стрелец
◆ Архангели – Козирог
◆ Ангели – Водолей
◆ Човеци – Риби

Всеки ден и всяка нощ от този период, започващ от 25 декември, е посветен на едно от зодиакалните съзвездия и на една от Висшите Христови Йерархии, както и на един от месеците от изтеклата година. Особено подходящо е това да си направим една ретроспекция на случилото се през годината и да го осмислим по един нов, духовен начин. Освен това, като помощ за изживяването на Мистерията на Дванадесетте Свети Ноци, Рудолф Щайнер дава следната медитация, особено подходяща за работа през този период от годината:

В Праначалото бе Паметта

и Паметта продължава да живее

и Божествена е Паметта

и Паметта е Живот

и този Живот е Азът на човека

Който струи в самия човек

Не той самият, а Христос

в него

Когато си спомня Божествения Живот

В неговата Памет е Христос

и както лъчистия Живот на Паметта

Христос ще излее светлината

Във всеки мрак на непосредственото настояще.

Преди две хилядолетия във Витлеем пастирите чуха ангелския призив: “Слава във висините Богу, и на Земята мир, и между човеците благоволение”. И нека днес, две хилядолетия след Голгота, в нас да прозвучи “Днес се ражда Христос”, “Днес Христос се ражда в човешките души”. Честито Рождество Христово!

Радослав Радев

Проглеждане за Христа

Дойдохме на Земята с живия устрем към Христос, но не ни казаха Името Му. Учеха ни, че трябва да се обичаме с братска любов, но и да мразим враговете си. И определиха кои са нашите врагове – богаташите-егоисти, но и всички богати хора; лицемерните духовници, но и всички ярващи в Бога; антихристите, нарекли себе си християни, но кой знае защо там бяха поставени и самия Христос, и апостолите, и първите християни.

А ние търсехме, търсехме онзи, на когото не знаехме името, но усещаме в душите си, че той може да ни отведе при Христа, да ни научи как да се примирим със себе си и с враговете си. Търсехме онзи, който щеше да отключи Пътя на възвръщащата в душите ни капка от Христовата кръв.

Ние знаехме, че той е някъде тук, в България, но открихме само разрушения вече „Изгрев“. Тогава видяхме Христовия огън, както някога – в катакомбите на първите християни, но сега той светеше в очите на учениците на Бейнса Дуно, които носеха Словото му в душите си и свято пазеха по домовете си томчета с беседи от Учителя. Те следваха

Христовата школа на Бялото Братство и държаха изпитите си в живота. Бяха се отказали от дипломи, звания, професии, почести. И след дни на гонения, унижения, бедност, заплахи кротко казваха: „Е, матура е сега, изпити държим.“ И ние, заедно със свято пазеното томче с беседи, подадено ни скришом, попивахме тяхната Любов, вяра, смиренна саможертва и проглеждахме за Христовия път.

А дишаше Духът Христов в Словото на Учителя. И днес Той струи от всеки ред и се влива в нас – жив, слънчев, освобождаващ. Защото Словото е живо. И то оживява в нас като бистрота на очите ни, за да виждаме във всичко Бога. Учи ни да чуваме гласа на Живата Вселена в говора на елементите, клетките, изворите, стръкчетата трева, звездите, вятъра – навсякъде. Да пеем заедно с Нея, да разговаряме с животелните слънчеви лъчи. Да танцуваме в утрото заедно с цялата Природа космичния танц на Любовта, на разцъфтяващата се човешка душа.

Възрастват семената на Словото в нас като добродетели, за да заживеем в хармония с Цялото. И да заживее Той, Духът Христов, в нас.

Соня Митева

Отрекох се от себе си и станах ниска - потъпкана трева.
Отворих своята безкрайност,
заплака бедната в мен душа.

И моля се за милост, Ава Отче,
да бъда малка и добра.
Събирам всеки атом,
посявам нова светлина.

И тихо от Небето се усмихна
нова, свята тишина.
Безмълвно някой ме обикна
и аз разбрах - дошла е вече Любовта.

Запаха всички птици
и Коледният сняг за миг,
превърна се във звезден блясък
и аз от неговите длани пих -
сълзи на майки, загубили децата си в света.
Вратата се отвори
и аз преминах през олтаря на Отца.

Исусе, Сине Божий,
извършил всички чудеса
смили се над душата,
дари ми малко светлина.

И нека да изтлея и нека изгоря,
нима животът ми е важен,
ако Ти не си Единствен в него
и аз от мрак не стана само светлина.

И знам, че кратко ще живея,
но жива в Любовта,
ще бъда аз за тебе ниска,
но жива, пролетна трева.

В мен гнездо ще свият птиците от юг
пеперуди ще се смеят,
и аз в дъжда ще пея,
забравила живота и смъртта,
душата ми единствена без плът и време
ще последва пътят трънен към нея Любовта.

Ивелина Елмазова

ХВАЛЕНИЕ

От всички ангели прекрасни по небето
И гений най-велик родений на Земята,
От всичко що е най-възвишено и свято,
Кое на този свят познала е душата.

Това си Ти - Бог мой - велико, чудно Слънце,
Това си Ти, Любов със нищо несравнима!
- В човека проявен и в мъничкото зрънце
И в летний хубав ден и в мразовита зима.

Това си Ти, о Лъч навсякъде що грееш;
И в нежните цветя, в гори, поля безкрайни
На потока игрив Ти в струите живееш -
На всяка жива твар разкриваш своите тайни...

И във вихрен бяг на морски урагани,
В пустинния самум, в беди и мор - несрети
И в сълзите дори от мъка насъбрани,
И в светлия възторг на всичките поети.

Във всичките звезди, в небесните сияния,
И в пухкавия сняг и ледните кристали,
И в малкия цветец що лей благоухания,
И в рояк пчели в полето забръмчали.

От всички най-добър, що моят дух познава,
Със образ най-красив във слово и във дело,
Не си ли, Боже, Ти, Кой мене посвещава,
И Който даде сила на моя дух и тяло?

И ето Тебе днес възпява мойта лира
С възторг неизразим и песни вдъхновени,
Които в този миг душата ми побира
И праща ги на Теб, на Теб благословени!

И както в утрин час росата се въздига
И лекичко хвърчи по сините лазури -
Така и моят глас до Тебе да достига
О, чуй ми песента през облаци и бури.

Олга Славчева, стихотворение, публ. във
вестник „Братство“ 17 април 1935 г., Севлиево

УЧИТЕЛЯ

По стръмен път той кара земните си дни,
с железни мишници подхванал им юлара.
Очите му - световните везни.

С незначни ключове законите отваря.
Камшик му са в ръката злите ветрове.
С вулкани, мълнии се разговаря.

И по земята, наторена с трупове,
чертае пътища за нови поколения.
Минути му са всички векове.

От други мир денят му с вихрени трептения,
към тоя светъл мир в сърцата мост гради
от мрамора на своето търпение.

Прекарал е той път през светлите звезди,
през озарените недра на тишината.
Ще мине, който се от Дух роди,

и който се не заслепи от светлината,
и в пламъците ѝ не изгори.
И той ще хване тъй с ръцете си съдбата

като възкръсналият своите зори.

Мара Белчева

Музиката в нашите сърца

Концерт в Белоградчик
15 октомври

По инициатива на Видинското братство, в град Белоградчик, се състоя концерт с музика на Учителя, в изпълнение на Иоана Стратева и Петьо Цанов. Прочетени бяха и мисли на Учителя за музиката, които обогатиха духовната атмосфера в залата. Тази среща продължи сред Природата. Посетихме амфитеатъра в подножието на скалите и там се роди идеята да направим братски събор на това красиво място. Има всички условия: подходяща сцена и акустика, пейки с места за над 500 души, чудесни поляни за Паневритмия наоколо.

Концерт във Благоевград

5 ноември
Спаска Панайотова,

Гергана Янчева, Анна Каралашева, Иоана Стратева и Ботьо Янчев изпълниха музика на Учителя и на някои класически композитори пред благоевградската братска група. След концерта имаше общ братски обяд.

Концерт във Враца
27 ноември

В най-престижната концертна зала на град Враца се състоя концерт-лекция за музиката на Учителя. В него взеха участие Спаска Панайотова, Иоана Стратева, Надежда Нягулова, Анна Каралашева, Костадин Русев. Благодарение на добрата организация, концертът беше посетен и от граждани на Враца. След концерта се състоя традиционната братска среща с приятелите.

Концерти в София
7 ноември

В зала „Триадица“ се състоя концерт, на който Иоана Стратева, Спаска Панайотова и Анна Каралашева изпълниха произведения от Учителя, както и от други класически църковно-славянски композитори.

Концерт в Пловдив
17 септември

В Балабановата къща пред широката обществено-ност на град Пловдив Ина Дойнова изнесе самостоятелен концерт.

Концерт в Бургас

В началото на септември и средата на октомври се състояха два запомнящи се концерта с участието на Ина Дойнова. Във втория взе участие и цигуларката Росица Чиликова.

Концерт в Шумен

6 октомври
Братската шуменска група организира концерт с песни на Учителя в изпълнение на Ина Дойнова. Духовното събиране на братя и сестри се състоя в къщата музей на Панчо Владигеров.

Концерт в Търговище
7 октомври

След отзвук от предишния концерт за хармония и душевно обогатяване братската група от Търговище помоли Ина Дойнова да пресъздаде магията на музиката и в техните среди.

Концерт в Казанлък

В дома на Чудомир Ина Дойнова чрез музиката на Учителя обедини душите на хората в едно.

Фотоизложба „Езикът на Любовта“

На 18 ноември в гр. Дупница беше открита фотоизложба на сестра Елена Казарова под надслов „Езикът на Любовта“. В откриването участваха Симеон Симеонов, Марияна Александрова – поетеса, група за стари градски песни – гр. Дупница и фолклорен ансамбъл „Без граници“ от Перу. За закриването беше поканена Ина Дойнова, която изнесе самостоятелен концерт с песни на Учителя.

Концерт в Плевен

На 27.11.05 от 10 часа в Дома на народната армия в гр. Плевен бе изнесен концерт пред Общество Бяло Братство. Гост-музиканти на концерта бяха Светлана Орешкова – цигулка и Петьо Цанов – китара. Изпълнена бе музика от Учителя Бейнса Дуно и от негови ученици.

СЪРАБОТНИЦИ
НА БОЖЕСТВЕНАТА НИВА,
БРАТСКИЯТ СЪВЕТ ВИ ПОЖЕЛАВА

Честито Рождество Христово
Да се роди Христовият Дух във всеки от нас.
Да пребъдем в Божията Любов, Мъдрост и Истина.
Да работим за идването на Царството Божие на Земята.
Да прилагаме Божественото учение на Учителя.
Да сме живи, да сме здрави.
Амин

Организация и координация - Ивелина ЕЛМАЗОВА
Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/54298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: elmazova@mail.bg

цена: 0,30 лв.

НОВИ КНИГИ

**ЗА РОДОСЛОВИЕТО НА
УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ**

Автор: Александър Периклиев
Георгиев
Издателство: Бяло Братство
Страници: 144
Мека корица

Корична цена: 3,90 лв.

УЧИТЕЛЯ ГОВОРИ

Издателство: Бяло Братство
Страници: 140
Мека корица

Корична цена: 3,60 лв.

ОКУЛТНИ ПРИНЦИПИ И ЗАКОНИ

Издателство: Бяло Братство
Страници: 366

Мека корица

Корична цена: 9,00 лв.

Твърда корица

Корична цена: 11,00 лв.